LÄNSSTYRELSEN
HALLANDS LÄN

Förslag till bevarandeplan för Natura 2000-området Getteröns fågelreservat SE0510049

Bevarandeplan för Natura 2000-området Getteröns fågelreservat SE0510049
Diarienummer 511-2894-2026 Naturvårdsenheten
Planförfattare: Björn Larsson

Bild på framsidan: Rödspov, Länsstyrelsen

Mer information om Natura 2000
Länsstyrelsens hemsida: www.lansstyrelsen.se/halland eller telefon 010-224 30 00 (vxl)
Naturvårdsverkets hemsida: www.naturvardsverket.se

Innehållsförteckning

INLEDNING 4
Vad är Natura 2000? 4
Arter och livsmiljötyper 4
Vad är en bevarandeplan? 4
Vad är bevarandetillstånd? 5
Regelverk för att uppnå gott bevarandetillstånd 5
Läsanvisningar 6
Viktiga ändringar sedan tidigare bevarandeplan 6
ADMINISTRATIVA UPPGIFTER 7
BESKRIVNING AV OMRÅDET 9
Allmänt 9
Naturvärden 9
Friluftsliv 10
Främmande arter 10
BEVARANDEVÄRDEN 11
Bevarandesyfte 11
Prioriterade bevarandevärden 11
Livsmiljötyper enligt art- och habitatdirektivet 11
Arter enligt fågeldirektivet som är prioriterade i området 17
Övriga utpekade arter enligt fågeldirektivet 27
VAD KAN PÅVERKA OMRÅDET NEGATIVT 34
BEVARANDEÅTGÄRDER 36
Genomförda bevarandeåtgärder 36
Pågående bevarandeåtgärder 36
Behov av ytterligare bevarandeåtgärder 37
UPPFÖLJNING AV LIVSMILJÖTYPER OCH ARTER 38
REFERENSER 38
BILAGOR 39
Bilaga 1A – Översiktskarta 40
Bilaga 1B – Ortofoto 41
Bilaga 1C – Livsmiljötypskarta 42
Bilaga 2 - Artlista 43
Bilaga 3 - Ordförklaring 46

Inledning

Vad är Natura 2000?

Natura 2000 är ett europeiskt nätverk av områden med värdefull natur. Utpekande av Natura 2000-områden bygger på krav i EU:s fågeldirektiv samt EU:s art- och habitatdirektiv. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara de arter och livsmiljötyper (tidigare benämnt som naturtyper) som förekommer naturligt i Europa.

Direktiven fastställer principen att livsmiljötyper har ett bevarandevärde i sig själva och inte enbart för att de utgör hemvist för vissa arter. Direktiven är EU:s bidrag till bevarandet av den biologiska mångfalden så som det lades fast i Konventionen om biologisk mångfald i Rio 1992. Natura 2000-nätverket är en av grundstenarna i EU:s arbete för biologisk mångfald.

Varje medlemsland har pekat ut Natura 2000-områden för att skydda de fåglar som anges i bilaga 1 i fågeldirektivet och de arter och livsmiljötyper som anges i bilaga 1 och 2 i art- och habitatdirektivet. Genom utpekandet av Natura 2000-områden åtar sig länderna att bevara de värden som finns i området.

Arter och livsmiljötyper

Arter som listas i art- och habitatdirektivets bilaga 2 eller i fågeldirektivets bilaga 1 har ett skydd i alla Natura 2000-områden. Dessa kallas i fortsättningen Natura 2000-arter.

Livsmiljötyper som listas i art- och habitatdirektivets bilaga 1 har ett skydd i alla Natura 2000-områden. Dessa kallas fortsättningsvis livsmiljötyper. Tidigare kallades dessa naturtyper.

Typiska arter är indikatorer för en livsmiljötyps bevarandetillstånd, men har inget direkt skydd så som Natura 2000-arterna.

I bevarandeplanen redovisas de livsmiljötyper och Natura 2000-arter som Länsstyrelsen har kännedom om. Ibland skiljer sig informationen från det som är officiellt registrerat. Det beror på att Länsstyrelsen fått bättre kunskap om området sedan det senast gavs tillfälle att rapportera in ändringar. Eftersom skyddet avser de Natura 2000-arter och livsmiljötyper som finns i området (inte de som registrerats) är det nödvändigt att bevarandeplanerna redovisar dessa.

Vad är en bevarandeplan?

Till varje Natura 2000-område ska det finnas en bevarandeplan. Den ger en beskrivning av Natura 2000-områdets utbredning och de arter och livsmiljötyper som skyddas. Bevarandeplanen används som underlag vid samråd och tillståndsprövningar. Bevarandeplanen innehåller en beskrivning av åtgärder och verksamheter som kan skada Natura 2000-områdets naturvärden. Denna del är tänkt att vara till stöd för att bedöma om en verksamhet eller åtgärd kan behöva anpassas för att undvika skada på området eller om den behöver tillstånd enligt 7 kap. 28a § miljöbalken.

I bevarandeplanen redogörs de åtgärder som behövs för att utpekade naturvärden ska finnas kvar långsiktigt. Bevarandeplanen redogör för behovet av åtgärder, men av vem, hur och när de kan genomföras hanteras i andra sammanhang. Bevarandeplanen är ett stöd för Länsstyrelsens åtgärdsarbete, och för andra aktörer som vill genomföra förbättringsåtgärder.

Det är Länsstyrelsen som skriver och fastställer bevarandeplanerna.

Vad är bevarandetillstånd?

För en livsmiljötyp kan gott bevarandetillstånd innebära att man bevarar de strukturer och funktioner som finns i livsmiljötypen och att de arter som är typiska för livsmiljötypen finns kvar i livskraftiga populationer. För en art innebär gott bevarandetillstånd att arten finns i livskraftiga populationer och att förekomsten av dess livsmiljö är tillräcklig.

Regelverk för att uppnå gott bevarandetillstånd

Prioriteras av myndigheter

Alla EU-länder ska vidta åtgärder för att livsmiljötyper (tidigare benämnda naturtyper) och Natura 2000-arter inom Natura 2000-områden ska ha gott bevarandetillstånd (tidigare benämnt som gynnsam bevarandestatus). Det kan röra sig om att se till att hävden upprätthålls, att områden ges tillräckligt skydd, att vattendrag kalkas vid behov, att främmande arter bekämpas eller att miljötillstånd omprövas vid behov. Alla myndigheter ska prioritera skyddsarbetet för Natura 2000-områden inom ramen för sina befogenheter (16 § förordningen om områdesskydd) och ska också bevaka att beslut som meddelas inte hindrar möjligheten att nå gott bevarandetillstånd (19 § förordningen om områdesskydd).

Tillståndsplikt för åtgärder och verksamheter

Det krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Tillståndsplikten gäller även för verksamheter eller åtgärder som utförs utanför Natura 2000-områden om dessa kan medföra påverkan på miljön inne i området. Detta regleras i 7 kap. 27–29 b §§ miljöbalken. Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön behöver man ta kontakt med Länsstyrelsen i ett tidigt stadium. Detta underlättar en eventuell tillståndsprövning. Tillstånd krävs inte för verksamheter och åtgärder som direkt hänger samman med, eller är nödvändiga för skötseln och förvaltningen av det berörda Natura 2000-området (andra stycket 7 kap. 28a § miljöbalken).

Enligt övergångsbestämmelserna krävs inte särskilt Natura 2000-tillstånd för verksamheter som påbörjats före 1 juli 2001 under förutsättning att de vid denna tidpunkt hade tillstånd enligt 9 eller 11 kap. miljöbalken eller motsvarande äldre bestämmelser. Tillståndsplikten aktualiseras dock vid ändring och kan aktualiseras vid en omprövning av verksamheten. I vissa fall kan även verksamheter som hade tillstånd enligt 9 eller 11 kap. miljöbalken före 1 juli 2001 behöva minska sin miljöpåverkan på grund av Natura 2000. Detta för att Artikel 6.2 i art- och habitatdirektivet medför att varje medlemsstat måste vidta åtgärder för att förhindra försämring av Natura 2000-värdena.

Utöver den särskilda lagstiftning som gäller Natura 2000-områden gäller också andra lagar och bestämmelser i Natura 2000-områdena. Det kan således krävas tillstånd enligt annan lagstiftning för att göra de åtgärder som beskrivs i denna plan, t.ex. bygglov eller tillstånd för vattenverksamhet.

Mer information finns hos Länsstyrelsen och på Naturvårdsverkets hemsida.

Läsanvisningar

De åtgärder som redovisas under rubriken ”Åtgärder som kan kräva tillstånd” i bevarandeplanen, ska ses som exempel på åtgärder som kan skada utpekade arter och livsmiljötyper. I varje enskilt fall måste det göras en bedömning huruvida den planerade åtgärden är sådan att den kan skada områdets naturvärden.

Hot som är övergripande och gäller för många av livsmiljötyperna, men som inte kan avvärjas genom skötselåtgärder inom det enskilda Natura 2000-området, tas inte upp i bevarandeplanen. Sådana hot kan vara:

- Försurning och övergödning till följd av nedfall av kemiska ämnen.
- Global uppvärmning.
- Storskaliga förändringar av markanvändning där t. ex. naturbetesmarker och slåtterängar växer igen och variationsrik skog omvandlas till produktionsskog.
- Omvandling av skötseln av landskap från småskaligt till storskaligt.

De bevarandemål som redovisas för de enskilda arterna/livsmiljötyperna i bevarandeplanen beskriver det tillstånd som är önskvärt för arten/livsmiljötypen inom Natura 2000-området.

Det bevarandetillstånd som redovisas för de enskilda arterna/livsmiljötyperna anger tillståndet för arten/livsmiljötypen i Natura 2000-området vid den tidpunkt då denna bevarandeplan togs fram.

Viktiga ändringar sedan tidigare bevarandeplan

Livsmiljötypen mindre vattendrag (3260) är borttagen ur bevarandeplanen då livsmiljötypen ej längre bedöms finnas i området. Arterna röd glada (A074), Skräntärna (A1990) och utter (1355) har lagts till i bevarandeplanen då arterna har registrerats i området efter senaste revidering av bevarandeplanen. Tillägg och borttagande av livsmiljötyper och arter kommer att rapporteras till Naturvårdsverket och regeringen vid nästa revideringsuppdrag.

I övrigt har förändringar skett i hela dokumentet, vilket bland annat omfattar bevarandemål, åtgärdsbehov och verksamheter och åtgärder som kan påverka området negativt.

Administrativa uppgifter

Kommun: Varberg

Län: Halland

Biogeografisk region: Kontinental

Områdets totala areal: 350,4 hektar

Markägare: Varbergs kommun, Naturvårdsverket och enskilda

Beslutshistorik: pSCI: 1995-12, SPA: 1996-03, SCI: 2004-12, SAC: 2011-03

Tidigare bevarandeplaner: 2005-12 (dnr. 511-6476-2005) och 2018-05 (dnr. 511-3649-2018)

Denna bevarandeplan överensstämmer med Naturvårdsverkets vägledning: ”*Vägledning för utformning av skötsel/bevarandeplaner för Natura 2000-områden*”

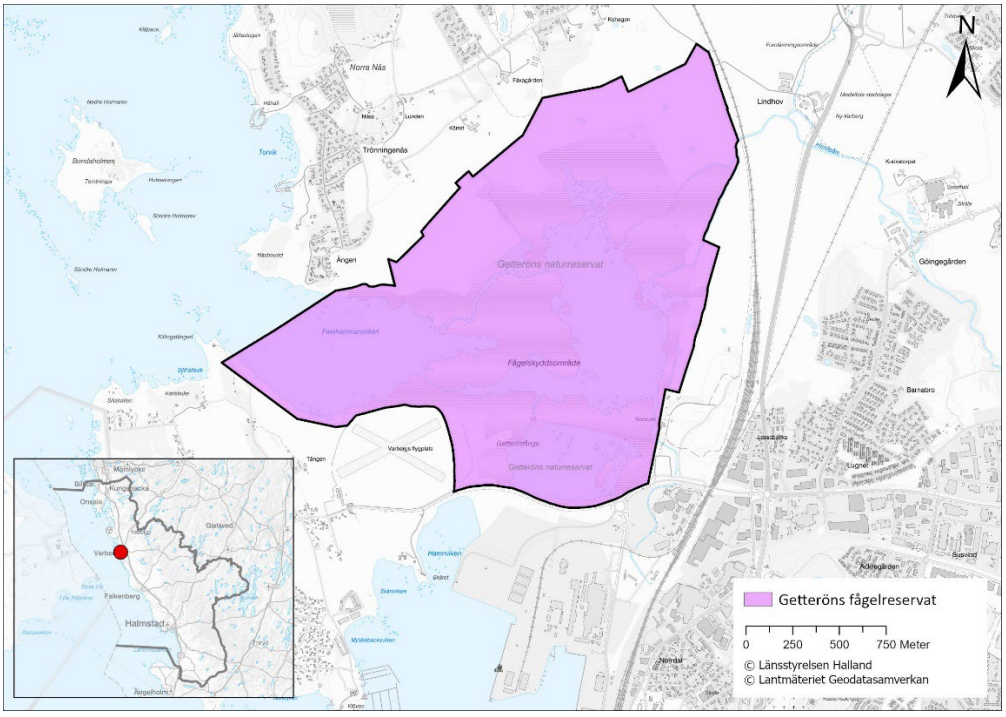

Fig. 1. Översiktskarta över Natura 2000-området.

Inom varje Natura 2000-område är ett visst antal livsmiljötyper och/eller arter utpekade. Dessa redovisas i tabell 1 där även deras bevarandetillstånd framgår.

Tabell 1. Natura 2000-livsmiljötyper med arealer och Natura 2000-arter inom området. Natura 2000-koder inom parentes. Livsmiljötyper med gott bevarandetillstånd uppfyller kriterierna för areal, ekologisk struktur och funktion samt förekomst av typiska arter. I en livsmiljötyp med icke gott tillstånd uppfylls definitionen för livsmiljötyp men det kan saknas delar av ekologisk struktur och funktion eller typiska arter.

Livsmiljötyp	**Bevarandetillstånd**
Estuarier (1130)	Gott
Blottade ler- och sandbottnar (1140)	Icke gott
Glasörtsstränder (1310)	Icke gott
Salta strandängar (1330)	Icke gott
Stagg-gräsmarker (6230)	Ej bedömt
Silikatgräsmarker (6270)	Gott
Fuktängar (6410)	Gott

Total fördelning	**Areal (ha)**
Total areal livsmiljötyp	207,3
Total områdesareal	350,4

Natura 2000-arter	**Bevarandetillstånd**
Mindre sångsvan - *Cygnus columbianus* (A037)	Gott
Sångsvan – *Cygnus cygnus* (A038)	Gott
Vitkindad gås – *Branta leucopsis* (A045)	Gott
*Salskrake – Mergellus albellus (A068)	Gott
Röd glada – *Milvus milvus* (A074)	Gott
Havsörn – *Haliaeetus albicilla* (A075)	Gott
Brun kärrhök – *Circus aeruginosus* (A081)	Gott
Blå kärrhök – *Circus cyaneus* (A082)	Gott
Fiskgjuse – *Pandion haliaetus* (A094)	Gott
Stenfalk – *Falco columbarius* (A098)	Gott
Pilgrimsfalk – *Falco peregrinus* (A103)	Gott
Småfläckig sumphöna – *Porzana porzana* (A119)	Icke gott
Trana – *Grus grus* (A127)	Gott
*Skärfläcka – *Recurvirostra avosetta* (A132)	Gott
*Ljungpipare – *Pluvialis apricaria* (A140)	Gott
*Brushane – Calidris *pugnax* (A151)	Icke gott
*Dubbelbeckasin – *Gallinago media* (A154)	Icke gott
*Myrspov – *Limosa lapponica* (A157)	Gott

Natura 2000-arter	Bevarandetillstånd
*Grönbena – *Tringa glareola* (A166)	Gott
*Smalnäbbad simsnäppa – *Phalaropus lobatus* (A170)	Gott
*Skräntärna – *Sterna caspia* (A190)	Gott
*Kentsk tärna – Thalasseus *sandwicensis* (A191)	Gott
*Fisktärna – *Sterna hirundo* (A193)	Gott
*Silvertärna – *Sterna paradisaea* (A194)	Gott
*Småtärna – *Sternula albifrons* (A195)	Icke gott
*Svarttärna – *Chlidonias niger* (A197)	Gott
*Sydlig kärrsnäppa – *Calidris alpina schinzii* (A466)	Icke gott
Utter – *Lutra lutra* (1355)	Gott

* anger arter som är prioriterade i området.

Beskrivning av området

Allmänt

Getteröns fågelreservat är beläget längs med kusten strax norr om Varbergs tätort. Området består av såväl vatten- som landområden. Salthalten skiljer sig åt i de olika vattenområdena och Farehammarsviken längst i väster har alltid salt havsvatten. Bassängen, dvs. lagunen i den inre delen, har däremot normalt mycket utsötat vatten. I Bassängen mynnar Himleån med sitt näringsrika vatten, och dit leds även det renade vattnet från Varbergs avloppsreningsverk. Under stormar tillförs saltvatten till de inre delarna eftersom havets vattennivå då stiger. Det mesta av landarealen utgörs av betade strandängar som delvis översvämmas regelbundet av saltvatten. Detta ställer särskilda krav på de växter som lever där men skapar också en rik miljö för vadarfåglar.

Den natur som idag karaktäriserar Getteröns fågelreservat har tillkommit efter omfattande restaureringsprojekt som påbörjades i början av 1990-talet. Den vass som då täckte stora delar av området har tagits bort. Vattenståndet kan i en anlagd damm i södra delen av området regleras på ett sätt som gynnar fågelarter som häckar på strandängar eller nyttjar blottade eller grunda lerbottnar. Dessutom har konstgjorda öar skapats vilka ökar längden på strandlinjen samt minskar predation från rovdäggdjur. Hela Natura 2000-området är naturreservat samt ligger inom Klosterfjorden-Getteröns riksintresse för naturvård. Området är även Ramsar-område.

Naturvärden

Getteröns fågelreservat utgör en av Hallands viktigaste fågellokaler. Här häckar och rastar årligen ett stort antal fåglar bland främst vadare, tärnor, änder och gäss. Området är också ett viktigt övervintringsområde för många änder, trutar och måsar, så länge vattnet är isfritt. Havsörn uppehåller sig regelbundet i området under vinterhalvåret.

Området hyste under 1970-talet över 200 par häckande vadare. Det antalet har stadigt minskat sedan dess. Vid inventering 2022 noterades endast 20 par vadare

fördelade på fyra arter, rödbena, strandskata, mindre strandpipare och tofsvipa. I siffrorna ovan är inte skärfläckan medräknad då den ofta byter häckningslokal mellan år vilket gör det svårt att räkna på trender. Under åren har flertalet arter försvunnit som häckfågel från lokalen, däribland rödspov, brushane och sydlig kärrsnäppa. Trenden för vadarfåglar är liknande över större delen av Halland och Sverige i stort och minskningen på Getterön kan delvis förklaras av denna större trend. Andra viktiga faktorer som påverkar är ökad störning från bland annat friluftsliv, bristande eller för hård hävd i vissa delar och ökat predationstryck. Även de stora antalet gäss som årligen besöker området, främst under flytten, kan medföra konkurrens med områdets prioriterade arter.

Området har en hög produktion av bottenlevande evertebrater. Troligen till följd av att näringsrikt vatten tillförs området från Himleån. Detta bidrar till områdets attraktivitet för häckande och rastande fåglar. Området har en för västkusten typisk kärlväxtflora men med inslag av mer ovanliga arter som rödsäv (*Blysmus rufus*), dvärglin (*Radiola linoides*) och smal käringtand (*Lotus tenuis*).

Friluftsliv

Området är ett av Hallands största besöksmål. Den främsta dragningskraften är det naturrum som ligger i direkt anslutning med överblick över Natura 2000-området. Naturrum Getterön har årligen över 100 000 besökare med allt från fågelskådare, skolklasser och turister. Närheten till Varberg och den välutbyggda tillgängligheten med fågeltorn, gömslen och observationsplattformar bidrar till områdets attraktivitet och det höga besökstrycket. Den anlagda dammen utnyttjas för skridskoåkning de vintrar som isen tillåter det.

Främmande arter

Inom eller i nära anslutning till Natura 2000-området Getteröns fågelreservat finns invasiva främmande arter som är upptagna på EU:s risklista för invasiva arter. Dessa är mink (*Neovison vison*) och nilgås (*Alopochen aegyptiaca*). Mink ses regelbundet i området och utnyttjar det för födosök. Arten är en predator på bland annat markhäckande fåglar. Nilgåsen härstammar från Afrika och introducerades till Europa som prydnadsfågel och har etablerat frilevande populationer, bland annat i Tyskland och Nederländerna. Fynd vid Getterön rör sig troligen om individer på flytt. Arten är mycket aggressiv på häckplats och kan konkurrera ut inhemska arter om den skulle etablera sig i området.

Inom området förekommer även strandkotula (*Cotula coronopifolia*). Arten har angetts ha mycket hög risk för invasivitet enligt Artdatabankens riskklassificering 2024 och är under kraftig spridning i länet. Strandkotulan växer i säsongsvåta marker som strandängar och estuarier och sprids effektivt med vatten. Det finns risk att arten på sikt kan ta över hela våtmarksområdet.

Bevarandevärden

Bevarandesyfte

Det överordnade bevarandesyftet med Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gott bevarandetillstånd för de livsmiljötyper och arter som omfattas av EU:s fågeldirektiv eller art- och habitatdirektiv.

För Natura 2000-området Getteröns fågelreservat är syftet att bevara eller återställa ett gott tillstånd för de livsmiljötyper och arter som utgjort grunden för utpekandet av området.

Prioriterade bevarandevärden

De prioriterade bevarandevärdena är de betade strandängarna och öppna vattenområdena med mycket rikt fågelliv. Prioriterade fåglar är i Halland naturligt förekommande vadare, tärnor och änder.

Livsmiljötyper enligt art- och habitatdirektivet

1130 - Estuarier

Areal: 103,3 hektar. Livsmiljötypens förekomst är ej fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Estuariet sträcker sig från de inre delarna av området, Bassängen, där Himleån mynnar, ut till Farehammarsviken. Estuariet har ett största djup på ner mot två meter på enstaka platser men det förhärskande vattendjupet överstiger sällan en meter. Skyddande land avgränsar estuariet i både nordlig och sydlig riktning. Himleåns sötvatten blandas med salt havsvatten som kommer in via Farehammarsviken. Salthalten i estuariet varierar i tid och rum beroende på väderleken. Vid högtrycksväder med lågt vattenstånd är salthalten lägre än i havet utanför, medan det vid lågtryck och västliga stormar tränger in havsvatten som gör vattnet mycket saltare. Mycket regn leder till stort vattenflödet i Himleån vilket medför en lägre salthalt. Detta innebär att akvatiska organismer av marint-, limniskt och brackvattensursprung kan förekomma.

Bottnarna är nästan uteslutande fria från makrovegetation men där finns mikroskopiska blågrönalger och kiselalger. Den makroskopiska faunan varierar i sammansättning inom estuariet med bakborstig rovmask (*Hediste diversicolor*) och slammärla (*Corophium volutator*) som dominerande arter i den yttre mer saltvattenpåverkade Farehamnsviken. Vidare är sandräka (*Crangon crangon*) vanligt förekommande i Farehamnsviken. I de inre delarna är den tåliga havsborstmasken (*Capitella capitata*) en dominerande art liksom sötvattenassocierade fjädermygglarver (*Chironomidae spp.*). Fisken lerstubb (*Pomatoschistus microps*) är vanlig inom hela estuariet. Detta smådjurssamhälle är inte enbart en födoresurs för fåglar som skärfläcka, myrspov och fisktärna och utan det är också en näringsresurs för större fisk. Under sommaren vandrar torsk (*Gadus morhua*), havsöring (*Salmo trutta*) och skrubbskädda (*Platichthys flesus*) in i

Farehammarsviken på nätterna för att ta del av den rika förekomsten av smådjur. Vandrande fisk som lax och öring passerar estuariet på sin väg till och från Himleån.

Ett problem som uppmärksammats är fiskdöd vid ett flertal tillfällen i en mindre bäck som mynnar i området.

Bevarandemål

- Livsmiljötypens areal ska inte minska, dvs. arealen ska uppgå till minst 103,3 hektar.
- Hydrografiska villkor i form av tidvatten, vattenstånd, strömmar, vågor, sötvattensflöde och vattenutbyte ska variera naturligt i tid och rum. I åmynningen ska det pågå en naturlig ansamling av finare sediment till sand- och gyttjebankar. Den helt övervägande delen av de 103,3 hektaren Estuarier ska vara intakt med försumbart inslag av fysisk exploatering.
- Vattenkvaliteten ska vara god. Den antropogena belastningen i form av utsläpp och läckage av övergödande näringsämnen, olja och andra kemikalier ska endast förekomma i koncentrationer som inte resulterar i negativa direkta eller indirekta effekter på arter och funktioner för livsmiljötypen. Syrgashalten ska vara god.
- Alla trofiska nyckelgrupper och nyckelarter ska förekomma i en sådan omfattning att näringsväven kan fungera i balans. Bottenfaunan ska vara karakteristisk för livsmiljötypen och finnas i livskraftiga populationer. Typiska arter som lerstubb, skrubbskädda och öring ska förekomma i området och arternas populationsstorlek ska styras av naturliga förutsättningar. Vandrande fisk som lax och öring ska kunna passera estuariet på sin väg till och från Himleån under naturliga förhållanden.
- Livsmiljötypen ska fungera som ett bra födosöksområde för fågel och fisk.
- Antropogen påverkan i form av byggnation, muddring, dumpning, sprängning, redskap som skadar bottnar, fiske som påverkar funktion i näringskedjan, båttrafik, ankring, mineral/sand/sten utvinning, vistelse ska inte ha någon negativ inverkan på viktiga processer, funktioner, strukturer samt karakteristiska- och typiska arter.

Bevarandetillstånd
Livsmiljötypen bedöms i området ha gott bevarandetillstånd.

1140 – Blottade ler- och sandbottnar
Areal: 11,7 hektar. Ny areal, ej fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning
Ler- och sandbottnar som blottas vid lågvatten finns utspridda inom hela området. Bottnarna är nästan uteslutande fria från makrovegetation men där finns glest med dvärgsäv (*Eleocharis parvula*) samt mikroskopiska blågrönalger och kiselalger. Den makroskopiska faunan varierar i sammansättning inom området med bakborstig rovmask (*Hediste diversicolor*) och slammärla

(*Corophium volutator*) som dominerande arter i den yttre mer saltvattenpåverkade Farehammarsviken. Vidare är sandräka (*Crangon crangon*) vanligt förekommande i Farehamnsviken. I de inre delarna är den tåliga havsborstmasken (*Capitella capitata*) en dominerande art liksom sötvattenassocierade fjädermygglarver (*Chironomidae spp.*). Lerstubb (*Pomatoschistus microps*) är vanlig inom hela området.

Livsmiljötypen är viktig för änder och vadarfåglar vilka söker föda på de grunda bottnarna. För livsmiljötypen typiska arter som kärrsnäppa (*Calidris alpina*), kustsnäppa (*Calidris canutus*), småsnäppa (*Calidris minuta*), större strandpipare (*Charadrius hiaticula*), myrspov (*Limosa lapponica*) och gravand (*Tadorna tadorna*) förekommer i området. Kärrsnäppa, kustsnäppa, småsnäppa, myrspov utnyttjar området under rastning på väg till häckplatser i norr medan större strandpipare och gravand häckar i området.

Arter som sydlig kärrsnäppa (*Calidris alpina ssp. schinzii*), rödspov (*Limosa limosa*), skärfläcka (*Recurvirostra avosetta*), rödbena (*Tringa totanus*), brushane (*Calidris pugnax*) och tofsvipa (*Vanellus vanellus*) är också viktiga för livsmiljötypen och behandlas här som typiska arter. Dessa har en mycket negativ trend och sydlig kärrsnäppa, brushane och rödspov har utgått som häckfåglar i området.

Bevarandemål

- Livsmiljötypens areal ska inte minska, dvs. arealen ska uppgå till minst 11,7 hektar.
- Livsmiljötypen ska präglas av en återkommande naturlig störning med periodvis blottläggning av botten. Hydrografiska villkor i form av tidvatten, vattenstånd, strömmar, vågor, sötvattensflöde och vattenutbyte ska variera naturligt i tid och rum.
- Den helt övervägande delen av de 11,7 hektaren ler- och sandbottnar som blottas vid lågvatten ska vara intakt med försumbart inslag av fysisk exploatering.
- Vattenkvaliteten ska vara god. Den antropogena belastningen i form av utsläpp och läckage av övergödande näringsämnen, olja och andra kemikalier ska vara i koncentrationer som inte resulterar i negativa direkta eller indirekta effekter på arter och funktioner för livsmiljötypen. Syrgashalten ska vara god.
- Alla trofiska nyckelgrupper och nyckelarter ska förekomma i en sådan omfattning att näringsväven kan fungera i balans. Bottenfaunan ska vara karakteristisk för livsmiljötypen och finnas i livskraftiga populationer. Typiska arter som lerstubb, sandräka och bakborstig rovmask ska förekomma i området och arternas populationsstorlek ska styras av naturliga förutsättningar.
- Livsmiljötypen ska fungera som födosöksområde för fåglar.
- Antropogen påverkan i form av byggnation, muddring, dumpning, sprängning, redskap som skadar bottnar, fiske som påverkar funktion i näringskedjan, båttrafik, ankring, mineral/sand/sten utvinning, vistelse ska inte ha någon negativ inverkan på viktiga processer, funktioner och strukturer samt karakteristiska- och typiska arter.

Bevarandetillstånd
Livsmiljötypen bedöms i området ha icke gott bevarandetillstånd. Bedömningen baseras på att flera av för området typiska arter som sydlig kärrsnäppa, brushane, rödspov, rödbena och tofsvipa har en kraftigt negativ trend och flera har utgått som häckfåglar i området. Minskningen kan ha flera orsaker men högt predationstryck, störning från mänsklig aktivitet och för hårt betestryck är troligen bidragande orsaker.

1310 – Glasörtsstränder
Areal: 0,6 hektar. Ny areal, ej fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning
Livsmiljötypen utgörs av lågt belägna lerstränder och skonor i mycket flack terräng. Den för livsmiljötypen typiska glasörten (*Salicornia europaea*) förekommer i mindre omfattning och istället dominerar saltnarv (*Spergularia salina*). Buskar och träd förekommer inte.

Livsmiljötypen utgör ett viktigt födosöksområde för många fåglar, inte minst för vadare. För livsmiljötypen typiska arter som roskarl (*Arenaria interpres*), sydlig kärrsnäppa (*Calidris alpina ssp. schinzii*), större strandpipare (*Charadrius hiaticula*), strandskata (*Haematopus ostralegus*), rödspov (*Limosa limosa*), storspov (*Numenius arquata*), brushane (*Calidris pugnax*), skärfläcka (*Recurvirostra avosetta*), småtärna (*Sternula albifrons*) och rödbena (*Tringa totanus*) förekommer i området men flera arter, däribland rödspov, sydlig kärrsnäppa och brushane, har utgått som häckfåglar och många andra arter har en negativ trend.

Livsmiljötypen finns på några mindre partier i områdets centrala delar i anslutning till livsmiljötypen salta strandängar (1330).

Bevarandemål

- Livsmiljötypens areal ska inte minska, dvs. arealen ska uppgå till minst 0,6 hektar.
- Livsmiljötypen ska fungera som ett bra födosöksområde för fåglar.
- Livsmiljötypen ska präglas av periodvisa översvämningar av saltvatten.
- Vegetationen ska utgöras av salttåliga växter.
- Livsmiljötypen ska vara välhävdad genom årligt bete.
- Träd och buskar ska inte förekomma.
- För livsmiljötypen typiska arter som glasört, saltnarv, rödbena, skärfläcka och strandskata ska förekomma i området med livskraftiga populationer.

Bevarandetillstånd
Livsmiljötypen bedöms i området ha icke gott bevarandetillstånd. Denna bedömning baseras på att förekomsten av för livsmiljötypen typiska arter under lång tid har minskat kraftigt antal.

1330 – Salta strandängar

Areal: 90 hektar. Ny areal, ej fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

En stor del av områdets landområden utgörs av salta strandängar som är kortbetade och helt fria från buskar, träd och annan högre vegetation. Växtligheten på de stora strandängarna i områdets centrala delar är sällan mer än någon centimeter hög. Strandkrypa (*Glaux maritima*), gåsört (*Argentina anserina*) och smultronklöver (*Trifolium fragiferum*) förekommer rikligt. I nordvästra delen finns även smal kärringtand (*Lotus tenuis*), dvärgarun (*Centaurium pulchellum*) och strandrödtoppa (*Odontites litoralis*). I sydvästra delen av området finns sumpgentiana (Gentianella uliginosa). Området betas av nötkreatur men också av de stora mängder gäss som finns i reservatet.

I de östra och norra delarna av Natura 2000-området finns salta strandängar med lägre betstryck och få typiska arter där höga tuvor av tuvtåtel (*Deschampsia cespitosa*) och veketåg (*Juncus effusus*) breder ut sig. I de centrala delarna som är mer välhävdade kan det motsatta vara fallet. Årligen rastar stora mängder gäss i området vilket bidrar till hårt betestryck och i viss mån kan leda till för hårt betestryck då strandängen kan sakna den viktiga variationen och tuvigheten som är betydelsefull för häckande vadarfåglar.

Livsmiljötypen är mycket viktig för områdets fåglar. Habitatet är den primära häckplatsen för områdets vadare. För livsmiljötypen typiska arter som sydlig kärrsnäppa (*Calidris alpina ssp. schinzii*), större strandpipare (*Charadrius hiaticula*), strandskata (*Haematopus ostralegus*), gulärla (*Motacilla flava*), småtärna (*Sternula albifrons*), rödbena (*Tringa totanus*) och tofsvipa (*Vanellus vanellus*) förekommer i området men flera arter, däribland strandskata, rödbena och tofsvipa, har en negativ trend och sydlig kärrsnäppa har helt utgått som häckfågel.

Bevarandemål

- Livsmiljötypens areal ska inte minska, dvs. arealen ska uppgå till minst 90 hektar.
- Livsmiljötypen ska fungera som ett bra födosöks- och häckningsområde för vadarfåglar.
- Livsmiljötypen ska vara välhävdad men med viss tuvighet och domineras av hävdgynnade arter.
- Träd och buskar ska inte förekomma.
- Livsmiljötypen ska vara saltpåverkad genom att havsvatten periodvis översvämmar området och skonor.
- För livsmiljötypen typiska arter som strandkrypa, smultronklöver, rödbena, strandskata och tofsvipa ska förekomma.

Bevarandetillstånd

Livsmiljötypen bedöms i området ha icke gott bevarandetillstånd. Denna bedömning baseras på att det finns områden som har för dålig hävdstatus. Det är främst reservatets östra och norra delar där hävdstatusen är undermålig. Bedömningen baseras även på att typiska arter för livsmiljötypen som rödbena

och tofsvipa har minskat kraftigt i området och sydlig kärrsnäppa har helt utgått som häckfågel. Minskningen kan ha flera orsaker men högt predationstryck, störning från mänsklig aktivitet och för hårt betestryck är troligen bidragande orsaker.

6230 – Stagg-gräsmarker

Areal: 0,1 hektar. Livsmiljötypens förekomst är ej fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Staggräsmarker förekommer i mosaik med livsmiljötypen salta strandängar och silikatgräsmarker i ett mindre område i nordvästra delen av Getterön.

Bevarandemål

Mål sätts inte då livsmiljötypens förekomst bedöms obetydlig i ett biogeografiskt perspektiv.

Bevarandetillstånd

Bedöms inte då livsmiljötypens förekomst bedöms obetydlig i ett biogeografiskt perspektiv.

6270 - Silikatgräsmarker

Areal: 1,6 hektar. Livsmiljötypen ej fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Livsmiljötypen förekommer inom fyra områden längs Natura 2000-områdets nordvästra gräns. De tre östliga av dessa finns på mindre höjder i en för övrigt kultiverad betesmark. Den västliga ligger på plan mark och där förekommer livsmiljötypen i mosaik med salta strandängar (1330) och stagg-gräsmarker (6230). Ytorna är betade av nötkreatur och inte nämnvärt påverkade av gödsling.

Bevarandemål

- Livsmiljötypens areal ska inte minska, dvs. arealen ska uppgå till minst 1,6 hektar.
- Området ska vara välhävdat utan skadlig ansamling av förna och präglat av lång kontinuitet av hävd.
- Marken ska vara torr till frisk med naturlig näringsstatus och ha en tydligt hävdpräglad markvegetation.
- Träd- och buskskikt ska inte förekomma.
- Området ska vara artrikt med god förekomst av blommande örter. Typiska arter som liten blåklocka, slåtterfibbla och prästkrage ska förekomma med livskraftiga populationer.

Bevarandetillstånd

Livsmiljötypen bedöms i området ha gott bevarandetillstånd.

6410 - Fuktängar
Areal: 0,4 hektar. Livsmiljötypens förekomst är ej fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning
Livsmiljötypen förekommer på två mycket små områden i norra delen av Getteröns fågelreservat. Områdena är inte närmare undersökta men fuktängar förekommer generellt på fuktig mark och har rik förekomst av blåtåtel eller olika starrarter. Livsmiljötypen är beroende av hävd, antingen genom bete eller slåtter. Vid Getteröns fågelreservat hävdas området genom betes med nötkreatur.

Bevarandemål

- Livsmiljötypens areal ska inte minska, dvs. arealen ska vara minst 0,4 hektar.
- Området ska vara välhävdat antingen genom bete eller slåtter och utan skadlig ansamling av förna och präglat av lång kontinuitet av hävd och regelbundna översvämningar.
- Marken ska vara fuktig med naturlig näringsstatus och opåverkad hydrologi.
- Markvegetationen ska vara tydligt hävdpräglad
- Träd- och buskskikt ska inte förekomma.
- Typiska arter som stagg, blodrot, ängsbräsma och ängsvädd ska förekomma med livskraftiga populationer.

Bevarandetillstånd
Livsmiljötypen bedöms i området ha gott bevarandetillstånd.

Arter enligt fågeldirektivet som är prioriterade i området

A068 – Salskrake, Mergellus albellus
Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning
Salskraken häckar i fiskrika sjöar och långsamtflytande floder i norra Skandinavien och norra Ryssland. Den flyttar söderut på vintern och ett mindre antal övervintrar utefter Sveriges västkust. Utmärkande för dessa platser är att det ofta är vid å och flodmynningar, troligtvis då dessa ofta är isfria hela vintern. Getteröns fågelreservat utgör en bra övervintringslokal för salskraken under de vintrar då inte isen lägger sig.

Bevarandemål

- Getteröns fågelreservat ska utgöra ett bra rast- och övervintringsområde för salskraken och erbjuda flera lämpliga ostörda rast- och

födosöksområden utom räckhåll för rovdäggdjur.

Bevarandetillstånd
Arten bedöms i området ha gott bevarandetillstånd.

A132 – Skärfläcka, Recurvirostra avosetta
Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning
Arten häckar vid långgrunda vikar där nyckelfaktorn är stora områden med grunt vatten och sandiga eller gyttjiga bottnar. Arten kräver relativt stora områden och de bästa lokalerna omgärdas av öppna, välhävdade strandängar. Arten häckar ofta i kolonier. Boet läggs mycket nära vattenlinjen t.ex. på låglänta strandängar, i tångvallar, på låga holmar eller sandrevlar. Födan består bland annat av olika kräftdjur, fiskrom och alger.

Getteröns fågelreservat utgör ett mycket bra häckningsområde för skärfläckan och antalet har vissa år uppgått till ca 125 par. De flacka och välhävdade strandängarna samt de tidvis översvämmade lerbottnarna erbjuder stora arealer födosöksmarker. Inom området finns också ett antal anlagda häckningsöar samt låga sandrevlar som lämpar sig väl för bobygge. Antalet häckande par kan variera kraftigt mellan olika år då arten ofta alternerar mellan olika häckningsplatser. Även inom samma år har omläggning av ägg skett på annan lokal om boet dränks eller utsätts för predatorer.

Bevarandemål

- Området ska utgöra ett bra häcknings- och rastområde för skärfläckan som regelbundet ska förekomma i området med minst 50 par.
- I området ska det finnas lämpliga häckningsplatser som flacka öar otillgängliga för rovdäggdjur, låga strandängar och sandrevlar.
- Goda häckningsplatser och födosöksområden ska inte utsättas för störning från mänsklig aktivitet under den period områdena utnyttjas av arten.
- Området ska erbjuda lämpliga ostörda födosöksmiljöer med god förekomst av grunda gyttjiga eller sandiga bottnar med rik födotillgång.
- Predationstrycket i området ska vara begränsat.

Bevarandetillstånd
Arten bedöms i området ha gott bevarandetillstånd.

A140 – Ljungpipare, Pluvialis apricaria
Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning
Ljungpiparen häckar i södra Sverige på större, trädlösa högmossar. Arten ställer

krav på stora öppna områden med gles vegetation och förekommer inte om den öppna ytan understiger 15 ha. Först i områden med upp emot 90 ha öppen mark förekommer ljungpiparen regelbundet. Födan består huvudsakligen av insekter, kräftdjur och snäckor men även i viss mån bär. De häckande fåglarna utnyttjar ofta närliggande åkrar för sitt födosök. Vintertid flyttar ljungpiparen söderut där de uppehåller sig i öppna jordbruksområden.

Vid Getteröns fågelreservat ses ljungpiparen huvudsakligen under vår- och höstflyttningen och kan då rasta i området i tämligen stora antal. De stora öppna gräsmarkerna och sanka ytorna som de naturvårdande restaureringarna skapat har attraherat utgör lämpliga rastplatser för arten.

Bevarandemål

- Området ska utgöra ett bra rastområde för ljungpiparen och erbjuda god tillgång lämpliga ostörda rast- och födosöksmiljöer.

Bevarandetillstånd
Arten bedöms i området ha gott bevarandetillstånd.

A151 – Brushane, Calidris pugnax
Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning
Brushanen räknas som utgången som häckfågel i Halland. Under 1990-talet häckade arten sporadiskt vid Getterön och Båtafjorden med något enstaka par men sedan år 2002 har arten inte hittats på någon av de gamla häckningsplatserna. Idag häckar arten nästan uteslutande på myrar i norra delarna av landet. I bra häckningsmiljöer finns en mosaik av gräs- och starrmarker, öppna dy- och jordytor och grunda vattensamlingar.

Artens utbredningsområde ligger huvudsakligen utanför Sveriges gränser men ett stort antal passerar södra Sverige under flyttningen. Vid Getteröns fågelreservat ses brushanen ofta rasta under flyttningen och sporadisk spel kan förekomma.

Bevarandemål

- Området ska utgöra ett bra häcknings- och rastområde för brushanen som ska förekomma i området med minst 20 ruvande honor.
- Området ska erbjuda gott om lämpliga ostörda häckningsmiljöer som öppna, flacka och fuktiga gräsängar.
- Området ska erbjuda god tillgång på lämpliga födosöksområden som öppna välhävdade gräsmarker och grunda, tidvis översvämmade lerstränder.
- Goda häckningsplatser och födosöksområden ska inte utsättas för störning från mänsklig aktivitet under den period områdena utnyttjas av arten.
- Predationstrycket i området ska vara begränsat.

Bevarandetillstånd
Arten bedöms i området ha icke gott bevarandetillstånd. Denna bedömning grundar sig på att arten utgått som häckfågel på lokalen. Hela den svenska populationen av arten minskar, störst minskning i södra delen av landet.

A154 – Dubbelbeckasin, Gallinago media
Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning
Fram till andra hälften av 1800-talet var dubbelbeckasinen mycket talrikt förekommande på fuktiga, sidlänta slåttermarker i södra Sverige. Arten var därefter stadd i kraftig minskning och sedan 1959 har inga häckningar konstaterats utanför fjällområdet. Dubbelbeckasinens föda utgörs till stor del av daggmask och artens häckningsplatser tycks vara positivt korrelerad till förekomsten av daggmask. Från och med 1980-talet har spelande dubbelbeckasiner årligen uppträtt i allt högre utsträckning på bl.a. restaurerade strandängar i södra Sverige, dock utan att någon häckning har kunnat konstateras. Dessa fåglar utgörs förmodligen av flyttande fåglar, men en återetablering är inte osannolik på sikt.

Dubbelbeckasinen häckar inte i området. Däremot ses och hörs spelande dubbelbeckasiner varje år. De uppträder aldrig i några större numerär utan vanligtvis handlar det om enstaka individer. Beckasinerna är mycket svåra att få syn på och därför finns det all anledning att tro att rapporterna underskattar det verkliga antalet som rastar i området under flyttningen.

Bevarandemål

- Området ska utgöra ett bra häcknings- och rastområde för dubbelbeckasinen som förekommer i området med minst 1-2 ruvande honor.
- Området ska erbjuda gott om lämpliga ostörda häckningsmiljöer som öppna, flacka och fuktiga gräsängar.
- Området ska erbjuda god tillgång på lämpliga födosöksområden som öppna välhävdade gräsmarker och grunda, tidvis översvämmade lerstränder.
- Goda häckningsplatser och födosöksområden ska inte utsättas för störning från mänsklig aktivitet under den period områdena utnyttjas av arten.
- Predationstrycket i området ska vara begränsat.

Bevarandetillstånd
Arten bedöms i området ha icke gott bevarandetillstånd. Bedömningen baseras på att arten ej häckar i området. Hela den svenska populationen har gått tillbaka och försvunnit från sina häckplatser i södra Sverige. Minskningen tros bero på biotopförändringar inom häckningsområdena tillsammans med omfattande jakt.

A157 – Myrspov, Limosa lapponica

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Myrspoven häckar på tundran vid myrar och på hedar. Boet placeras på en liten upphöjd torrare plats, ofta i låg vegetation. Den födosöker på våtmarker och lerstränder och huvudfödan består av insekter och kräftdjur. Det svenska beståndet av myrspov övervintrar längs kusterna i västra Europa.

Vid Getteröns fågelreservat ses myrspoven framförallt under vårsträcket men även under hösten kan ett stort antal myrspovar rasta i området. Dessa individer häckar troligast på den arktiska tundran. De stora antalen ses framförallt vid tillfällen då ett hastigt försämrat väder tvingar spovarna att rasta. Andra år då vädret är fördelaktigt under flyttningen kan nästan alla myrspovar passera utan att rasta. Myrspoven rastar främst längs våra kuster i grunda våtmarksmiljöer utan högre vegetation.

Bevarandemål

- Området ska utgöra ett bra rastområde för myrspoven och erbjuda god tillgång på lämpliga ostörda rast- och födosöksområden som grunda lerstränder med god födotillgång.

Bevarandetillstånd

Arten bedöms i området ha gott bevarandetillstånd.

A166 – Grönbena, Tringa glareola

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Grönbenan häckar på sanka stränder längs sjöar och vattendrag samt på gräs- eller starrbevuxna myrar. Arten kräver tillgång på öppet vatten och dyiga stränder. De högsta tätheterna hittar man i stora sammanhängande våtmarksområden men arten förekommer även regelbundet vid mindre skogsomgärdade myrar. Arten flyttar söderut över vintern, främst till tropiska Afrika.

Grönbenan häckar inte vid Getteröns fågelreservat men ses regelbundet under vår och höst under sin flyttning mellan häckningsområdena och vinterkvarteren då den gärna födosöker på fuktiga mader och i grunda vikar.

Bevarandemål

- Området ska utgöra ett bra rastområde för grönbenan och erbjuda god förekomst av lämpliga ostörda födosöksmiljöer.

Bevarandetillstånd

Artens bedöms i området ha gott bevarandetillstånd.

A170 Smalnäbbad simsnäppa, Phalaropus lobatus

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Den smalnäbbade simsnäppan häckar i små vattensamlingar i fjälltrakterna och ibland även i kustområden i norr. Boet läggs på marken, fodrat med exempelvis gräs. Födan utgörs huvudsakligen av insekter, framförallt mygg och flugor. Den smalnäbbade simsnäppan övervintrar i kustnära hav i tropiska och subtropiska områden till exempel utanför Nordafrikas västkust.

I Getteröns fågelreservat ses arten under våren och hösten då fåglarna är på väg till och från häckningslokalema i norr då de ofta rastar på flacka stränder längs kusterna. Nästan uteslutande ses enstaka fåglar.

Bevarandemål

- Området ska utgöra ett bra rastområde för den smalnäbbade simsnäppan och erbjuda gott om lämpliga ostörda rast- och födosöksmiljöer.

Bevarandetillstånd

Arten bedöms i området ha gott bevarandetillstånd.

A190 – Skräntärna, Sterna caspia

Artens förekomst är ej fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Skräntärnan är världens största tärna. Den häckar på små öar och skär, ofta i större kolonier men ibland enstaka eller med några få par. Huvudfödan består av småfisk, främst abborre och mört, som fångas i grunda vatten. Arten flyttar långt och övervintringen sker främst i tropiska Västafrika.

Vid Getteröns fågelreservat förekommer skräntärnan främst under flytten på väg till sina häckplatser utmed Östersjökusten och i Vänern. Den ses sällan i mer än enstaka individer eller par på lokalen. Områdets goda tillgång på föda gör området attraktivt som rastlokal.

Bevarandemål

- Området utgör ett bra rastområde för skräntärnan och erbjuder god tillgång på lämpliga ostörda födosöksmiljöer.

Bevarandetillstånd

Arten bedöms i området ha gott bevarandetillstånd.

A191 – Kentsk tärna, Thalasseus sandvicensis

Artens förekomst är ej fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Den kentska tärnan förekommer längs med kusterna där den häckar på små öar i täta kolonier. Boet utgörs av en grop i sanddyner eller sandbankar. Arten är beroende av grunt vatten för sitt födosök då den dyker efter i huvudsak små fiskar. Vintertid flyttar de svenska populationerna av kentsk tärna till södra Europa och Afrika. Kentsk tärna häckar i kolonier, nästan uteslutande tillsammans med skrattmås.

Vid Getterön häckar kentsk tärna regelbundet men i kraftigt varierande antal. Högsta noterade antal är 118 häckande par år 2017 medan det år 2022 endast häckade två par. Detta är dock inte ovanligt bland kolonihäckare som ofta alternerar i sitt val av häckningslokal och antalet häckande individer kan därför fluktuera kraftigt mellan åren vid en viss lokal.

Nationellt har den kentska tärnan tidigare gått tillbaka kraftigt och varit klassad som sårbar (VU) i den svenska rödlistan (2015). På senare tid verkar den dock ha återhämtat sig och man ser nu en ökning igen. Vid senaste rödlistningsbedömningen (2025) bedömdes arter som nära hotad (NT). Utbrott av fågelinfluensa 2022 och 2023 har lett till en påtaglig minskning av häckande par i nordvästra Europa. I Sverige har främst populationer i Blekinge och Skåne drabbats men det är inte otänkbart att det även syns en minskning i Halland.

Bevarandemål

- Området ska utgöra ett bra häckningsområde för kentsk tärna som regelbundet ska förekomma i området med minst 70 par.
- Området ska erbjuda god tillgång på lämpliga häckningsöar fria från rovdäggdjur.
- Området ska erbjuda gott om öppna grunda vattenytor med god tillgång på småfisk.
- Goda häckningsplatser och födosöksområden ska inte utsättas för störning från mänsklig aktivitet under den period områdena utnyttjas av arten.
- Predationstrycket i området ska vara begränsat.

Bevarandetillstånd

Arten bedöms i området ha gott bevarandetillstånd.

A193 – Fisktärna, Sterna hirundo

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Fisktärnan är knuten till öar och skär. Boet placeras på öppen torr mark som ofta är sparsamt bevuxet av gräs eller andra örter. Arten behöver tillgång på fiskrika sjöar och/eller grunda kustområden samt störningsfria häckningsplatser. Arten är kolonihäckare och för att kolonier ska kunna etableras krävs områden fria från

rovdäggdjur. Framför allt bör mink och räv hindras nå häckningsplatserna.

Vid Getteröns fågelreservat har fisktärnan etablerat sig som häckfågel först under senare år och för närvarande uppgår populationen till ca 20 par. Detta kan vara kopplat till de stora naturvårdande restaureringar som omfattat hela Getterön.

Bevarandemål

- Området ska utgöra ett bra häckningsområde för fisktärnan som ska förekomma i området med minst 20 par.
- Området ska erbjuda god tillgång på lämpliga häckningsöar fria från rovdäggdjur.
- Området ska erbjuda öppna grunda vattenytor med god tillgång på småfisk.
- Goda häckningsplatser och födosöksområden ska inte utsätts för störning från mänsklig aktivitet under den period områdena utnyttjas av arten.
- Predationstrycket i området ska vara begränsat.

Bevarandetillstånd
Arten bedöms i området ha gott bevarandetillstånd.

A194 – Silvertärna, Sterna paradisea
Artens förekomst är ej fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning
Silvertärnan häckar i arktiska och subarktiska områden i Europa, Nordamerika och Asien. Arten är en flyttfågel som övervintrar i Antarktis. Häckningen sker i kolonier ofta på öar och skär tillsammans med fisktärna. Boet är enkelt och utgörs ofta bara av en fördjupning i marken. Födan består huvudsakligen av småfisk som fångas nära vattenytan men även kräftdjur, blötdjur och insekter ingår i dieten. Vid Getterön har arten börjat häcka på senare år tillsammans med fisktärnorna, möjligen som en följd av restaureringsåtgärder. Endast ett fåtal häckningar har hittills konstaterats, då med ca 1-2 par, men arten kan vara svår att skilja från fisktärnan och förekomsten kan därför vara underskattad.

Bevarandemål

- Området ska utgöra ett bra häckningsområde för silvertärnan som ska förekomma i området med minst 1-2 par.
- Området ska erbjuda god tillgång på lämpliga häckningsöar fria från rovdäggdjur.
- Området ska erbjuda öppna grunda vattenytor med god tillgång på småfisk.
- Goda häckningsplatser och födosöksområden ska inte utsättas för störning från mänsklig aktivitet under den period områdena utnyttjas av arten.

- Predationstrycket i området ska vara begränsat.

Bevarandetillstånd
Arten bedöms i området ha gott bevarandetillstånd.

A195 – Småtärna, Sternula albifrons
Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning
Småtärnan behöver föda i form av småfisk och större kräftdjur. Arten är strikt bunden till långgrunda strandområden och jagar i regel patrullerande utanför strandlinjen. Tillgång på lämpliga häckningsplatser är av allt att döma en begränsande faktor. Arten häckar på kala sandstränder, på låga sand- eller grusrevlar och på industri- och utfyllnadsmark vid kusten.

Småtärnan har tillfälligt häckat i området men inte på senare år. Arten ses dock fortfarande regelbundet i området, huvudsakligen under flyttider.

Bevarandemål

- Området ska utgöra ett bra häckningsområde för småtärnan som förekommer i området med minst 10 par.
- Området ska erbjuda lämpliga ostörda sand- och grusrevlar där arten kan häcka.
- Området ska erbjuda öppna grunda vattenytor med god tillgång på småfisk.
- Goda häckningsplatser och födosöksområden ska inte utsättas för störning från mänsklig aktivitet under den period områdena utnyttjas av arten.
- Predationstrycket i området ska vara begränsat.

Bevarandetillstånd
Arten bedöms i området ha icke gott bevarandetillstånd. Bedömningen grundar sig i att arten har utgått som häckfågel i området.

A197 – Svarttärna, Chlidonias niger
Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning
Svarttärna häckar i glesa kolonier vid grunda sötvattensvåtmarker. Boet placeras mycket nära vattnet på gungflyn eller på flytande vass och säv. Huvudfödan utgörs av insekter som plockas från vattenytan eller fångas i luften. Arten är en långflyttare och de svenska fåglarna övervintrar huvudsakligen i marina miljöer utefter Afrikas väst- och sydkust. Vid Getterön ses svarttärnan enstaka under vår och höstflyttningen.

Bevarandemål

- Området utgör ett bra rastområde för svarttärnan och erbjuder god tillgång på lämpliga ostörda födosöksmiljöer.

Bevarandetillstånd
Arten bedöms i området ha gott bevarandetillstånd.

A466 – Sydlig kärrsnäppa, Calidris alpina schinzii
Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning
Den sydliga kärrsnäppan är en underart av kärrsnäppan som häckar på Grönland, Island, i västra Europa, i Baltikum och i södra Skandinavien. Den sydliga kärrsnäppan är knuten till kortvuxna och blöta gräsmarker. Den häckar nästan uteslutande på kortbetade strandängar med tuvor av fjolårsgräs där boet göms. Vegetationen får helst inte bli högre än 10-15 cm. Närheten till vatten och dyiga stränder är ett krav. Där letar den efter huvudfödan som består av havsborstmaskar, små kräftdjur, mollusker och insektslarver. Häckningen påbörjas i april och ungarna är sedan flygfärdiga i mitten av juni. Den sydliga kärrsnäppan har mycket strikta biotopkrav och är mycket känslig för förändringar som t.ex. minskat betestryck på de strandängar där den häckar.

Den sydliga kärrsnäppan var tidigare allmän i södra Sverige men formen har under en längre tid minskat kraftigt i antal och finns nu endast i Skåne samt på Öland och Gotland. År 2002 hittades sammanlagt 78 revir på nio strandängar i Skåne och Halland. Av dessa fanns 25 par i Halland; Tjolöholm (1 par), Ölmevalla (1 par), Getterön (9 par) och Båtafjorden (14 par). Senaste häckningen av arten i Halland var 2016 vid Båtafjorden där den gjorde ett häckningsförsök med två par. Båda dessa plundrades av kråka. Den sista säkra häckningen av sydlig kärrsnäppa vid Getterön var 2012. Även i Skåne, på Öland och Gotland har kärrsnäppan minskat och räknas för närvarande som akut hotad (CR) i den svenska rödlistan (2020). Det är osäkert vad minskningen beror på men om den fortsätter finns det en stor risk att den sydliga kärrsnäppan kommer att försvinna från Sverige inom en snar framtid. Det finns skäl att fundera på om den behöver speciellt riktade åtgärder, t.ex. skydd mot predatorer.

Bevarandemål

- Området ska utgöra ett bra häcknings- och rastområde för den sydliga kärrsnäppan som ska förekomma i området med minst 25 par.
- Inom området ska det finnas flacka strandängar som är välhävdade med låg vegetation. Tuvor med högre vegetation, ej högre än 10-15 cm, lämpliga för bobygge ska också förekomma.
- Området ska erbjuda gott om flacka och dyiga stränder med rik tillgång på föda som havsborstmaskar, små kräftdjur och mollusker.
- Goda häckningsplatser och födosöksområden ska inte utsättas för störning från mänsklig aktivitet under den period områdena utnyttjas av arten.

- Predationstrycket ska vara begränsat.

Bevarandetillstånd
Arten bedöms i området ha icke gott bevarandetillstånd. Denna bedömning baseras på att arten har utgått som häckfågel i området. Detsamma gäller för hela Halland och arten har en negativ trend i hela landet.

Övriga utpekade arter enligt fågeldirektivet

A037 – Mindre sångsvan, Cygnus columbianus
Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning
Mindre sångsvan häckar på den arktiska tundran i olika sumpmarker. Den passerar Sverige under vår och höstflyttningen till vinterområden i Nordsjöländema. Mindre sångsvan utnyttjar framför allt sydöstra Sverige under sin flyttning. I Halland förekommer arten endast sporadiskt och i mindre antal. Den variation i antal mindre sångsvanar som rapporteras från Halland förklaras troligen till stor del av de vädersystem som råder under den tid som svanarna passerar Sverige. I och omkring Getteröns fågelreservat observeras mindre sångsvan årligen. De flesta observationerna görs under andra halvan av mars samt i november. Inte sällan rastar de i Bassängen som erbjuder lugnt vatten utom räckhåll för rovdäggdjur.

Bevarandemål

- Området ska utgöra ett bra rastområde för mindre sångsvan och erbjuda flera lämpliga ostörda rast- och födosöksområden.

Bevarandetillstånd
Arten bedöms i området ha gott bevarandetillstånd.

A038 – Sångsvan, Cygnus cygnus
Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning
Sångsvanen häckar i mindre vatten på tundra, på myrar och mossar och i mindre sjöar, ofta långt upp i norr men även så långt söderut som i Skåne. Boet är ofta stort och består av växtdelar. Födan utgörs av olika vattenväxter som den betar från sjöbotten. Vid Getteröns fågelreservat ses fågeln huvudsakligen under vår och höstflyttningen då området utnyttjas som rastplats och födosöksområde.

Bevarandemål

- Området ska utgöra ett bra rastområde för sångsvanen och erbjuda flera lämpliga ostörda rast- och födosöksområden.

Bevarandetillstånd
Arten bedöms i området ha gott bevarandetillstånd.

A045 – Vitkindad gås, Branta leucopsis
Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning
Den vitkindade gåsen häckar på små, flacka öar där den är skyddad från marklevande rovdjur. Arten behöver stora, öppna gräsbevuxna ytor för sitt födosök. Främst utnyttjas strandängar med kortvuxen eller kortbetad gräsvegetation. Den kräver rast- och övervintringslokaler med gott om lämplig föda (främst gräs) samt möjlighet att övernatta ute på vatten. Vid Getterön ses arten främst under vår och höstflyttningen då lokalen utnyttjas som rastplats men ett antal par häckar på öar utanför Natura 2000-området. De djur som rastar är primärt på väg till arktiska tundran.

Arten har ökat kraftigt på senare år. Under flyttningen kan så många som 30 000 individer rasta i området på samma gång. Detta medför ett hårt tyck på strandängarna då gässen kan tränga undan andra arter samt bidrar till ett allt för hårt och enformigt betestryck. Om de rastar i området efter att andra fågelarter som tofsvipa påbörjat bobygge riskerar dessa att trampas sönder.

Bevarandemål

- Vitkindad gås ska regelbundet förekomma i området.

Bevarandetillstånd
Arten bedöms i området ha gott bevarandetillstånd.

A074 – Röd glada, Milvus milvus
Artens förekomst är ej fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning
Röd glada förekommer i varierade landskap med en mosaik av öppna marker och skogspartier. Boet anläggs i träd och gärna i anslutning till sjöar. Födan varierar mycket efter vad den kan komma över med allt från ungfåglar och små däggdjur till fisk, groddjur och kadaver. Flertalet byten hämtas ute i det öppna kulturlandskapet där förekomsten av ängs- och betesmarker tycks spela en särskilt viktig roll.

Arten har i Halland ökat påtagligt i antal sedan slutet av 1900-talet efter att ha utrotats som en följd av jakt. Idag är den vanligt förekommande i hela länet. Arten häckar troligen inte i direkt anslutning till Getteröns fågelreservat men utnyttjar området frekvent för födosök.

Bevarandemål

- Området ska utgöra ett bra födosöksområde för röd glada och ska erbjuda lämpliga ostörda födosöksmiljöer med god tillgång på bytesdjur.

Bevarandetillstånd
Arten bedöms i området ha gott bevarandetillstånd.

A075 – Havsörn, Haliaeetus albicilla
Artens förekomst är ej fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning
Havsörnsbeståndet har ökat markant i Sverige under den senaste tiden från att nära varit utrotad i landet. Idag bedöms arten ha en så pass bra status i landet att den inte längre tas upp på rödlistan. I Halland häckar arten fortfarande tämligen sparsamt men med ökande trend. Under häckningssäsongen äter havsörnen framförallt fisk och är därmed knuten till vatten för sitt näringssök. Boet placeras oftast högt i träd, vanligtvis grövre tallar, men kan också placeras på klippavsatser. Vid Getteröns fågelreservat ses havsörnar mestadels vintertid. Antalet övervintrande individer i Halland är förmodligen korrelerat till populationsstorleken och reproduktionsframgången hos häckande havsörnar i Sverige och Norge. Getteröns geografiska placering och den ringa störning som är under vinterhalvåret gör att övervintrande havsörnar ses tämligen allmänt i området och ibland i stora antal, vid enstaka tillfällen har över 30 individer noterats på en och samma gång.

En bidragande orsak till det höga antalet övervintrande havsörnar vid Getterön är att det läggs ut mat åt dem från november till februari. Åtgärden syftade från början till att stödja örnarnas återhämtning i landet genom att bidra med tillgång på giftfri mat under vintern samt att stärka den Halländska populationen. Idag har örnarna återhämtat sig och örnmatningen fungerar numera primärt som en turistattraktion.

Bevarandemål

- Området ska utgöra ett bra övervintringsområde för havsörnen och erbjuda lämpliga ostörda födosöksområden och gott om bytesdjur.

Bevarandemål
Arten bedöms i området ha gott bevarandetillstånd.

A081 – Brun kärrhök, Circus aeruginosus
Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning
Den bruna kärrhöken är starkt knuten till vassrika stränder vid sjöar och vattendrag. En förutsättning för häckning är att det finns tillgång på tät gammal vass eller liknande vegetation att bygga boet i. Arten kräver tillgång på lämpliga bytesdjur vid häckningslokalen och i dess omgivning. Jaktutflykter över åkermark kan utsträckas åtskilliga kilometer från boplatsen. Födan utgörs huvudsakligen av sorkar, grodor och fågelungar men ibland även av ägg, fisk och kadaver. Vid Getterön häckar kärrhöken med 0-3 par i vassbälten, vanligtvis i de västra delarna men ibland även vid dammen.

Bevarandemål

- Området ska utgöra ett bra födosöksområde för brun kärrhök och ska erbjuda lämpliga ostörda födosöksmiljöer med god tillgång på bytesdjur.

Bevarandetillstånd
Arten bedöms i området ha gott bevarandetillstånd.

A082 – Blå kärrhök, Circus cyaneus
Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning
Blå kärrhök häckar främst i norra delarna av landet. Tidigare häckade arten även i södra och mellersta Sverige, då främst vid vassjöar och på mossar, men denna förekomst försvann under andra halvan av 1900-talet. Vid Getteröns fågelreservat ses blå kärrhök under flyttningen då den rastar i området. Ibland stannar ett mindre antal kvar även under vintern om det inte blir för mycket snö. Biotopvalet under flyttning utgörs av öppna, trädfria marker som t.ex. åkrar, ängar, hedar och våtmarksområden. Födan består av fåglar och smågnagare som den fångar i öppen terräng.

Bevarandemål

- Området ska utgöra ett bra rast- och övervintringsområde för blå kärrhök och erbjuda lämpliga öppna och ostörda födosöksmiljöer med rik tillgång på gnagare och småfågel.

Bevarandetillstånd
Arten bedöms i området ha gott bevarandetillstånd.

A094 – Fiskgjuse, Pandion haliaetus
Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning
Fiskgjusen är helt beroende av tillgång till öppet vatten inom sitt hemområde eftersom födan nästan uteslutande består av fisk. Den jagar främst över grunda vatten där den fångar fisk i ytskiktet. Fiskgjusen fiskar i såväl eutrofa som oligotrofa sjöar liksom i större vattendrag och i grundare kustområden. Jaktframgången kan dock minska avsevärt om vattnet är grumligt. I områden med enbart oligotrofa sjöar kan sämre tillgång på fisk medföra lägre reproduktion bl.a. beroende på att gjusarna måste jaga över större arealer. Fiskgjusen är också beroende av lämpliga träd för sitt bobygge, vanligtvis grövre tallar. Enstaka bon kan placeras på kraftledningsstolpar, stora torn eller på stora stenar i sjöar och vattendrag. Fiskgjusen är ofta störningskänslig vid boplatsen. Vid Getterön ses fiskgjusen ofta födosöka under sommar och tidig höst i de grunda vattnen som Getteröns estuarie erbjuder.

Bevarandemål

- Området ska utgöra ett bra födosöksområde för fiskgjusen och erbjuda lämpliga ostörda födosöksområden i form av fiskrika grunda vatten.

Bevarandetillstånd
Arten bedöms i området ha gott bevarandetillstånd.

A098 – Stenfalk, Falco columbarius
Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning
Stenfalken häckar huvudsakligen i norra delarna av landet. Vid Getteröns fågelreservat ses den under flyttningen vår och höst samt ibland under vintern. De flesta individerna lämnar Sverige under vinterhalvåret men ett litet antal kan stanna kvar i södra Sverige, då på platser som har ett rikt fågelliv. Detta då huvudfödan består av småfåglar. Detta medför att halländska kustlokaler utgör viktiga rast- och övervintringsområden för arten.

Bevarandemål

- Området ska utgöra ett bra rast- och övervintringsområde för stenfalk och erbjuda lämpliga ostörda födosöksmiljöer med rik tillgång på småfågel.

Bevarandetillstånd
Arten bedöms i området ha gott bevarandetillstånd.

A103 – Pilgrimsfalk, Falco peregrinus
Artens förekomst är ej fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning
Pilgrimsfalken häckar på klipphyllor, i branter eller i en del fall på höga byggnader. Getteröns fågelreservat utnyttjas av pilgrimsfalken som jaktmarker. Häckningsplatserna finns både i angränsande omgivningar och längre in i inlandet. Den goda bytestillgången på Getteröns fågelreservat gör att pilgrimsfalkar ses regelbundet i området året om.

Bevarandemål

- Området ska utgöra ett bra födosöksområde för pilgrimsfalken och erbjuda lämpliga ostörda födosöksmiljöer med rik tillgång på bytesdjur.

Bevarandetillstånd
Arten bedöms i området ha gott bevarandetillstånd.

A119 – Småfläckig sumphöna, Porzana porzana

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Småfläckig sumphöna uppträder tillfälligt i Halland. Den häckar vid våtmarker som under häckningstiden har ett någorlunda stabilt lågt vattenstånd och en inte helt sluten vegetation. Helst mader med fräken eller högstarr, i andra hand områden med bladvass eller säv. Vidsträckta våtmarker föredras där det finns möjligheter till förflyttning vid förändringar i vattendjupet. Födan består av små vatteninsekter och vattenväxter. Getteröns fågelreservat utgör ett lämpligt häckningsområde för arten som ses regelbundet under vår och höst. Spelande hanar har också observerats vissa år. Dock har ingen häckning kunnat konstateras med säkerhet.

Bevarandemål

- Området ska utgöra ett bra häcknings- och rastområde för småfläckig sumphöna som ska förekomma i området med minst 3-4 par.
- Området ska erbjuda gott om lämpliga häckningsplatser i form av ytor med gles vass eller säv med matta av gammal vegetation i botten.
- Området ska erbjuda god tillgång på föda som små vatteninsekter och vattenväxter.
- Goda häckningsplatser och födosöksområden ska inte utsättas för störning från mänsklig aktivitet under den period områdena utnyttjas av arten.
- Predationstrycket ska vara begränsat.

Bevarandetillstånd

Arten bedöms i området ha icke gott bevarandetillstånd. Bevarandemålen uppnås inte då häckning inte kunnat konstateras i området.

A127 – Trana, Grus grus

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Tranan häckar på sanka sjö- eller havsstränder, på våta myrmarker, vid större slättsjöar, i öppna kärr, i sänkta sjöar och andra större eller mindre våtmarker. Tranornas bo är alltid omgärdat av vatten så att det är oåtkomligt för marklevande rovdjur. Under häckningstiden lever tranorna av rötter, skott och andra vegetabilier samt insekter blötdjur, groddjur, småfisk och fågelungar. En stor del av tranorna övervintrar i korkeksmarker i Spanien.

Vid Getterön ses tranorna under flyttningen samt under sommaren då ett antal översomrar i området. Detta rör sig ofta om ungdjur som inte än går till häckning. Tranan har ökat kraftigt i Sverige sedan slutet på 1900-talet och idag är den en vanlig syn under flytten då stora antal kan rasta på åkrar och i våtmarker. Under flytten kan upp emot 1000 individer rasta i området och även de som översomrar i området ökar i antal. Detta kan medföra problem för

områdets häckande vadarfåglar vars ungar utgör lätta byten för kringdrivande tranor.

Bevarandemål

- Trana ska regelbundet förekomma i området.

Bevarandetillstånd
Arten bedöms i området ha gott bevarandetillstånd.

1355 – Utter, Lutra lutra

Artens förekomst är ej fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning
Uttern är ett däggdjur som lever i och intill vattenområden. Födan utgörs av bland annat fisk, kräftor och grodor. Uttern håller helst till i fiskrika områden och behöver isfria vatten att söka föda i under vintern. Fram till 1950-talet fanns utter utmed kusterna samt vid sjöar och vattendrag i hela Sverige utom på Gotland. Därefter började beståndet minska kraftigt. På 1980-talet fanns endast några svaga isolerade populationer i Götaland och Svealand. Minskningen har sannolikt flera orsaker men miljögiftet PCB tros ha haft stor betydelse genom att påverka reproduktionen.

Utterstammen har numera återhämtat sig, både i antal och i utbredning, men utter är fortfarande rödlistad (kategori NT) och omfattas av Åtgärdsprogram för hotade arter (Naturvårdsverket, 2006). Utter har observerats vid ett flertal gånger vid Getteröns fågelreservat de senaste åren. Uppträdandet ligger i linje med den ökning av arten som har skett i Halland under senare tid. Området utnyttjas troligen endast som födosöksområde då våtmarkerna erbjuder god tillgång på fisk och groddjur.

Bevarandemål

- Området utgör ett bra födosöksområde för utter.
- Området erbjuder gott om ostörda områden med rik tillgång på fisk, groddjur och kräftdjur.

Bevarandetillstånd
Arten bedöms i området ha gott bevarandetillstånd.

Vad kan påverka området negativt

Nedan redovisas **exempel på åtgärder** som riskerar att påverka utpekade naturvärden negativt. Observera att även andra åtgärder än de som listas nedan kan medföra negativ påverkan på området. Innan en åtgärd genomförs måste verksamhetsutövare ta ställning till om den specifika åtgärden riskerar att påverka miljön i Natura 2000-området på ett betydande sätt eftersom den då kräver tillstånd enligt 7 kap. 28a § miljöbalken. Även åtgärder som endast påverkar en del av Natura 2000-området eller genomförs utanför området kan vara tillståndspliktig. Alla som planerar att utföra en åtgärd som bedöms kunna medföra risk för påverkan på ett områdes naturvärden ska i ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen.

Observera att nedan beskrivna åtgärder inte är föreskrifter som t.ex. för naturreservat utan används som underlag vid tillståndsprövning samt för vägledning vid utredning av vad som kan påverka Natura 2000-området.

- Alla typer av exploateringsföretag, byggnation, anläggande av bryggor, grävning, schaktning, muddring och upplag etc. i eller i direkt anslutning till området kan förstöra eller skada livsmiljötypen. Antingen som en direkt effekt eller genom anläggningsarbetet.
- Tillförsel av föroreningar från t ex avlopp eller industri kan medföra negativ påverkan på områdets vattenmiljöer, och därmed negativ påverkan på vattenlevande organismer och de fåglar som söker sin föda i vattnet. Läkemedelsrester, bekämpningsmedel och PFAS är ett urval av ämnen som är särskilt oroande för området.
- Dikning, rensning av diken, dämning, exploatering och andra åtgärder som kan påverka områdets hydrologi och hydrokemi på ett negativt sätt, vilket i sin tur kan påverka ytvattnets flöde och kvalitet samt grundvattnets nivåer och kvalitet. Även åtgärder i närliggande miljöer kan ge en negativ påverkan.
- Körande med maskiner och andra åtgärder som kan resultera i markkompaktering, djupa spår och andra markskador kan bl.a. leda till ökad ytavrinning, förändrad markkemi och ändrade förutsättningar för marklevande organismer.
- Anläggning och underhåll av befintliga stigar och anläggningar kan orsaka störningar på fågellivet samt påverka hydrologi samt mark och vegetation.
- Spridning av kemikalier som bekämpningsmedel och växtnäringsämnen samt stödutfodring kan påverka artsammansättningen negativt. Användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin är negativ för den dynglevande insektsfaunan.
- För svag eller utebliven hävd förändrar artssammansättningen och leder till att buskar och träd kan breda ut sig. Många av arterna är konkurrenssvaga vilket innebär att om buskar och högväxta örter breder ut sig minskar mer konkurrenssvaga örters möjlighet till fortlevnad och spridning.

- Alltför hård hävd eller hävd vid fel tidpunkt riskerar att försämra örternas långsiktiga överlevnad samt att den viktiga mosaiken av växtlighet försvinner. Dessutom leder minskad blomning och pollenproduktion till att nektar- och pollensamlande insekter missgynnas. För tidigt betespåsläpp kan utgöra ett hot mot häckande fågelarter då det finns risk för trampskador på ägg och bon.
- Brist på variation mellan svagare och hårdare hävdade partier kan påverka fågelfaunan och insektsfaunan negativt. För fågelarter som skärfläcka, brushane och sydlig kärrsnäppa vilka är knutna till öppna ytor med behov av stora områden är även upphörd hävd och ändrad markanvändning på omgivande mark ett hot.
- Stängsling mot vattenlinjen, vilket kan leda till att vassar och annan vegetation i strandlinjen brer ut sig vilket kan vara negativt för många vadarfåglar, änder och doppingar. Om stängsling mot vatten är nödvändig måste denna ske en bra bit ut i vattnet så att betesdjuren kan hålla tillbaka vegetationen.
- Bortförsel av strandnära tångvallar samt igenfyllnad av skonor utgör ett hot då dessa är viktiga strukturer för bland annat födosökande vadarfåglar.
- Störningar orsakade av t.ex. hundar, rörligt friluftsliv och annan mänsklig aktivitet kan påverka både rastande och häckande fåglar negativt. Vid störningstillfället är dödsrisken genom predation förhöjd. Sker störningen efter äggläggning kan den orsaka en spolierad eller försämrad häckning. Störning kan även få fåglar att välja mindre lämpliga platser för häckning, med försämrat häckningsresultatet som följd.
- Höga träd, byggnader och föremål i och strax utanför de öppna ytorna kan utgöra spaningsplats för predatorer som kråkfåglar, trutar och rovfåglar. Predation på häckande fåglar av t.ex. mink, räv och kråkor utgör ett hot om dessa arter förekommer i för höga tätheter, eller om enstaka individer specialiserar sig på t.ex. fågelägg och fågelungar.
- Åtgärder i området eller i områdets närhet som lockar predatorer till området så som mink, räv och kråka kan utgöra ett hot genom ökat predationstryck på områdets prioriterade arter. Sådana åtgärder kan vara uppsättning av holkar för rovfåglar eller åtelverksamhet.
- Fragmentering av den sydliga kärrsnäppans populationer utgör ett hot mot arten då genetiskt utbyte mellan populationer försvåras.
- Främmande arter kan påverka konkurrensförhållanden, predationstryck och orsaka sjukdomar.

Bevarandeåtgärder

För att uppnå gott bevarandetillstånd för områdets livsmiljötyper och arter krävs bevarandeåtgärder. Bevarandeåtgärder kan t. ex. vara regler som skyddar området mot försämringar eller direkta skötselåtgärder som förbättrar tillståndet för livsmiljötyper eller arter.

Staten har det övergripande ansvaret för skötseln av Natura 2000-områden och för att bevarandemålen uppnås. En förutsättning för att nå målen är ett gott samarbete mellan staten och den som äger eller brukar marken. Om skötseln av ett Natura 2000-område orsakar merkostnader för en markägare eller arrendator kan ersättning eventuellt fås, till exempel miljöersättning för betesmarker. Länsstyrelsen kan även skriva skötselavtal med markägaren.

Genomförda bevarandeåtgärder

Det råder tillståndsplikt enligt 7 kap. 28a § miljöbalken för åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område (se sidan 5 för mer information).

Hela Natura 2000-området är naturreservat. Genom reservatsföreskrifterna skyddas området från ingrepp som spridning av kemikalier och fysisk exploatering vilka kan hota dess bevarandetillstånd. Beträdnadsförbud råder året runt i nästan hela reservatet vilket är en viktig faktor för att återfå och behålla stora antal fåglar i området. Skötselplanen anger vilken skötsel som behövs i området.

En ny våtmark har anlagts i områdets östra del norr om naturum. Åtgärder har också vidtagits för att täppa till rinnvägar ut mot norra delen av dammen vilket förlänger den tid det står vatten i skonorna på strandängen.

Höga byggnader och föremål i anslutning till strandängarna har tagits ner. Bland annat har inseglingsfyrar samt det fågeltorn som tidigare stod mitt på strandängen rivits.

En tidigare holk för tornfalk, som är predator på bland annat vadarfåglar, har tagits bort från området.

Villkoren för utfodring av havsörn har setts över för att minska risken att stora mängder kråkor lockas till området.

Pågående bevarandeåtgärder

Årlig hävd krävs för att bevara markens karaktäristiska flora och fauna och för att ge goda förutsättningar för häckande och rastande fåglar. Det är viktigt att betessäsongen kommer igång medan vegetationen är smaklig för betesdjuren. Förlängd betesperiod på hösten är en fördel. Rator med högvuxen eller vedartad vegetation bör slås efter avslutad betesperiod. Buskar och träd i skiftesgränser röjs bort. Området betas av nötkreatur och hävden av området regleras i reservatets skötselplan.

Andelen vass i området behöver minskas. Som en följd av för dålig hävd i vissa delar har större vassbälten bildats vilka minskar arealen lämpligt habitat för områdets prioriterade fågelarter. Idag uppgår andelen vass i området till nästan

10 %. En målsättning är att vass kan finnas vid naturum och utmed vägen till gömslena. Där fyller vassarna en funktion som insynsskydd samt erbjuder besökare fina observationer av till exempel skäggmes. Det är också här den småfläckiga sumphönan håller till. Vassar bör i övrigt motverkas i området, framförallt ute på strandängarna. Slåttring av vass har påbörjats i vissa delar men behöver vidhållas.

Vattenståndet i den anlagda dammen behöver fortsätta regleras på ett för fåglarna gynnsamt sätt. Hävden av vegetationen på öarna genom årlig slåtter bör fortsätta för att behålla öarnas viktiga funktion för fåglarna i området.

Åtgärder har sedan några år bedrivits för att minska de negativa effekterna av predation från rovdäggdjur och kråkor samt att minska de negativa effekterna på vadarna av stora mängder gäss och tranor. Man har bedrivit jakt i naturvårdande syfte på räv för att minska predationstrycket, man har stängslat in häckningsöar och man har gjort försök med att pricka gåsägg.

Behov av ytterligare bevarandeåtgärder

Trots ovanstående åtgärder och regler är bevarandetillståndet inte gott för flera av de fåglar som områdets pekades ut för. Sydlig kärrsnäppa och brushane har försvunnit som häckande och vadarfåglarna som är typiska för salta strandängar (1330) och glasörtstränder (1310) har minskat kraftigt i antal och häckningsframgång under 2000-talet. Även om minskningarna är en del i storskaliga trender bör man sätta in verksamma åtgärder vid Getterön som är ett kärnområde för vadarfåglar utmed västkusten. Det behövs därför fler åtgärder.

En intensifiering av hävden på strandängarna i de östra delarna av reservatet är behövlig för att öka arealen som är lämplig för vadarfåglar.

För att säkerställa gynnsam bevarandestatus för den sydliga kärrsnäppan kan extraordinära insatser krävas. Det pågår försök med uppfödning och utsättning i andra områden i landet och det kan vara en åtgärd som behövs även vid Getterön för att arten ska lyckas återetablera sig.

Möjligheterna att bedriva jakt i naturvårdande syfte till skydd för områdets prioriterade arter är idag begränsad till räv, mink, gråtrut och kråka. För att vända den negativa utvecklingen för vadarna kan det också behövas någon form av jakt på andra arter. I dagsläget finns problem med vitkindad gås, kanadagås, grågås och trana där jakt kan bli nödvändig, åtminstone så att de skräms bort från området.

Återskapande och nyanläggning av våtmarker samt igenläggning av diken i delar av området hade varit en positiv åtgärd för att öka arealen våtmark och lämpligt habitat för områdets vadare och änder. Framförallt i de norra delarna finns områden som lämpat sig för detta. För att möjliggöra detta kan en uppdatering av naturreservatets beslut behövas, samt överenskommelser med markägarna.

Området är mycket välbesökt. Mänsklig närvaro kan störa häckande och rastande fåglar med risk för påverkan på bevarandetillstånd. Detta behöver beaktas i planering av aktiviteter och utformning av anordningar för friluftslivet.

Åtelverksamheten vid Getterön vintertid bör ses över. För närvarande bedrivs det utfodring av havsörnar i området vintertid. Utfodring av havsörnar med giftfri mat har bidragit positivt till artens starka återhämtning i landet. I

dagsläget finns dock inget behov av att mata örnarna vintertid för deras överlevnad. Åteln kan istället påverka andra övervintrande fåglar negativt, framför allt änder och gäss, då dessa undviker områden med örnar. Åteln vid Getterön har vissa år lockat dit så mycket som 40 havsörnar vilket kan påverka andra övervintrande fåglar. Åteln drar utöver örnar även dit större mängder av andra predatorer så som kråka, trut och räv vilka sedan, till skillnad från örnarna som inte uppehåller sig i området sommartid, stannar kvar med ökat predationstryck på bland annat häckande vadare som följd.

Överflygning med bemannade och obemannade flygfarkoster kan utgöra ett hot. Störningseffekter på fåglar från flygfarkoster som drönare, ultralätta flygplan och helikoptrar har studerats och störning har kunnat noteras på så långa avstånd som 4,8 km eller 1200 m höjd. Störningen kan uppkomma på flera olika sätt. Häckande fåglar kan vid störning lämna bo och ungar vilket ökar risk för predation. Rastande fåglar kan lämna området och välja andra, mindre lämpliga, områden för födosök vilket kan leda till ökad dödlighet under flytten. Reglering av tillåtna farkoster som får passera området kan vara en åtgärd för att begränsa störningsrisken för områdets arter.

Uppföljning av livsmiljötyper och arter

Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av bevarandemål genomförs. Uppföljningen ska ske enligt Naturvårdsverkets riktlinjer för skyddade områden. Mätbara mål följs upp för att undersöka om området förvaltas med de åtgärder som behövs för att utpekade arter och livsmiljötyper ska nå gott bevarandetillstånd.

Referenser

Artportalen, ArtDatabanken SLU. www.artportalen.se.

Flodin L-Å. 2001. Ornitologisk värdering av strandängar i norra Halland. Länsstyrelsen i Halland. Meddelande 2001:7.

Flodin L-Å. 2015. Övervakning av häckande fåglar på havsstrandängar i Halland 2012. Länsstyrelsen Halland. Meddelande 2015:1.

Flodin L-Å och Olofsson P. 2025. Övervakning av häckande fåglar på havsstrandängar i Halland 2022. Meddelande 2025:8.

Naturvårdsverket. Art- och naturtypsvisa vägledningar. www.naturvardsverket.se/Stod-imiljoarbetet/ Vagledningar/Natura-2000-i-Sverige/.

Olofsson et al. 2025. Populationsutveckling hos kentsk tärna *Thalasseus sandvicensis* i Sverige 2007-2023.

Pettersson G., Andersson R. och Flodin L-Å. 2016. Fåglarnas Getterön. SOF, Halmstad.

Svensk fågeltaxering. http://www.fageltaxering.lu.se/.

Varbergs Ornitologiska Förening, Hemsida (2005). http://www.hallof.se/vof/.

Wirdheim A. 2014. Hallands fågelatlas. HallOF, Halmstad.

Bilagor

1. Kartor
2. Artlista
3. Ordförklaring

Bilaga 1A – Översiktskarta

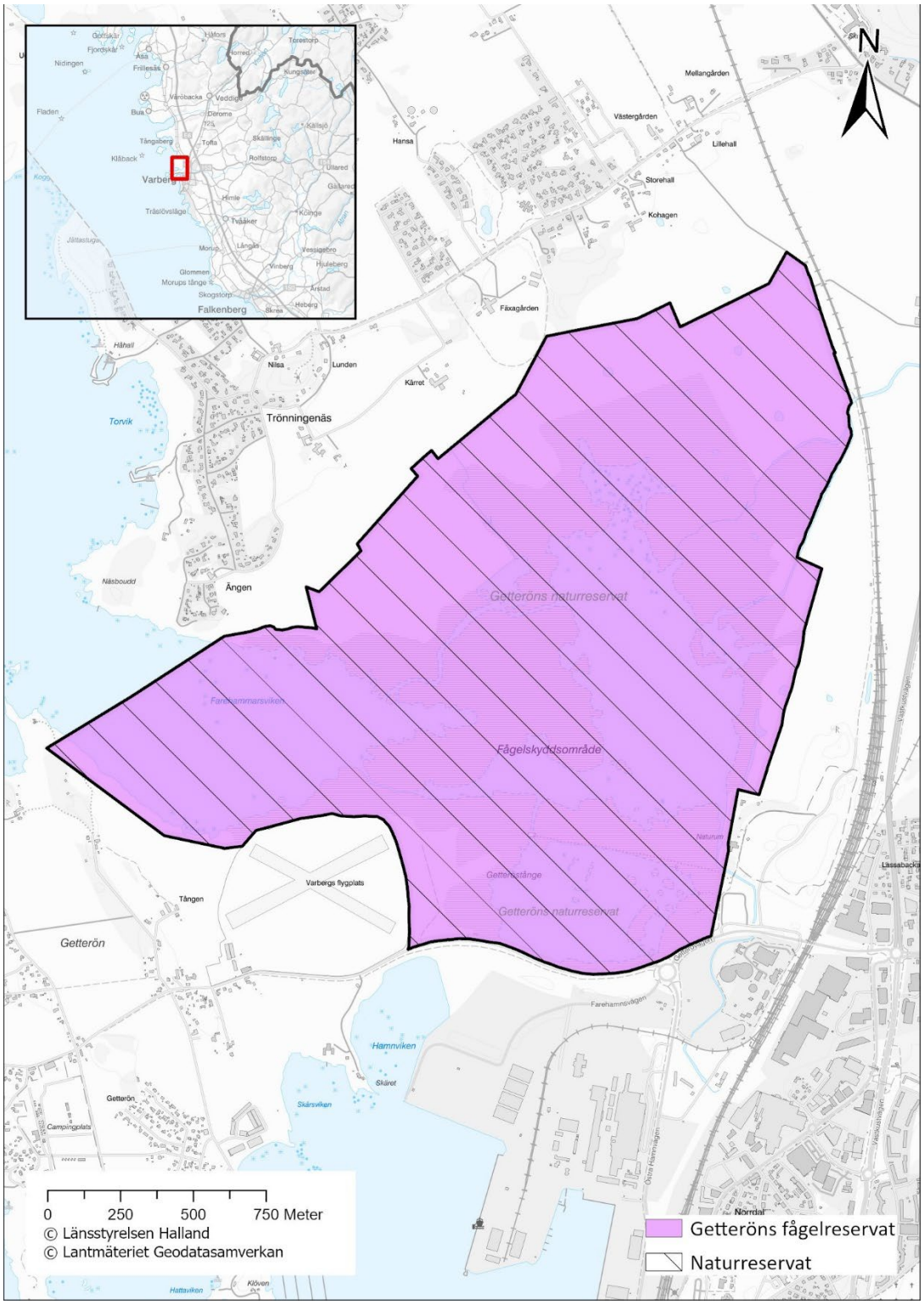

Bilaga 1B – Ortofoto

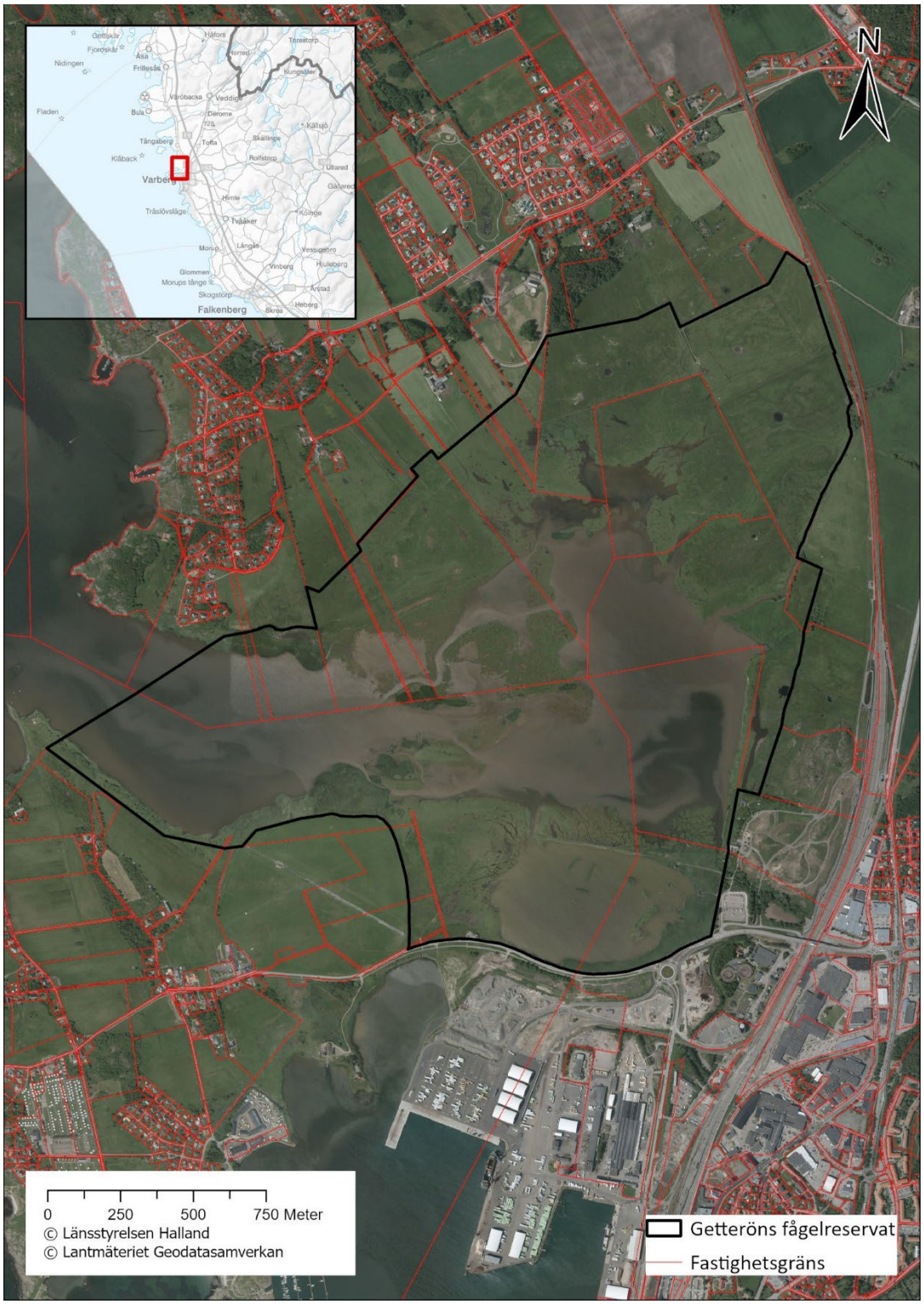

Bilaga 1C – Livsmiljötypskarta

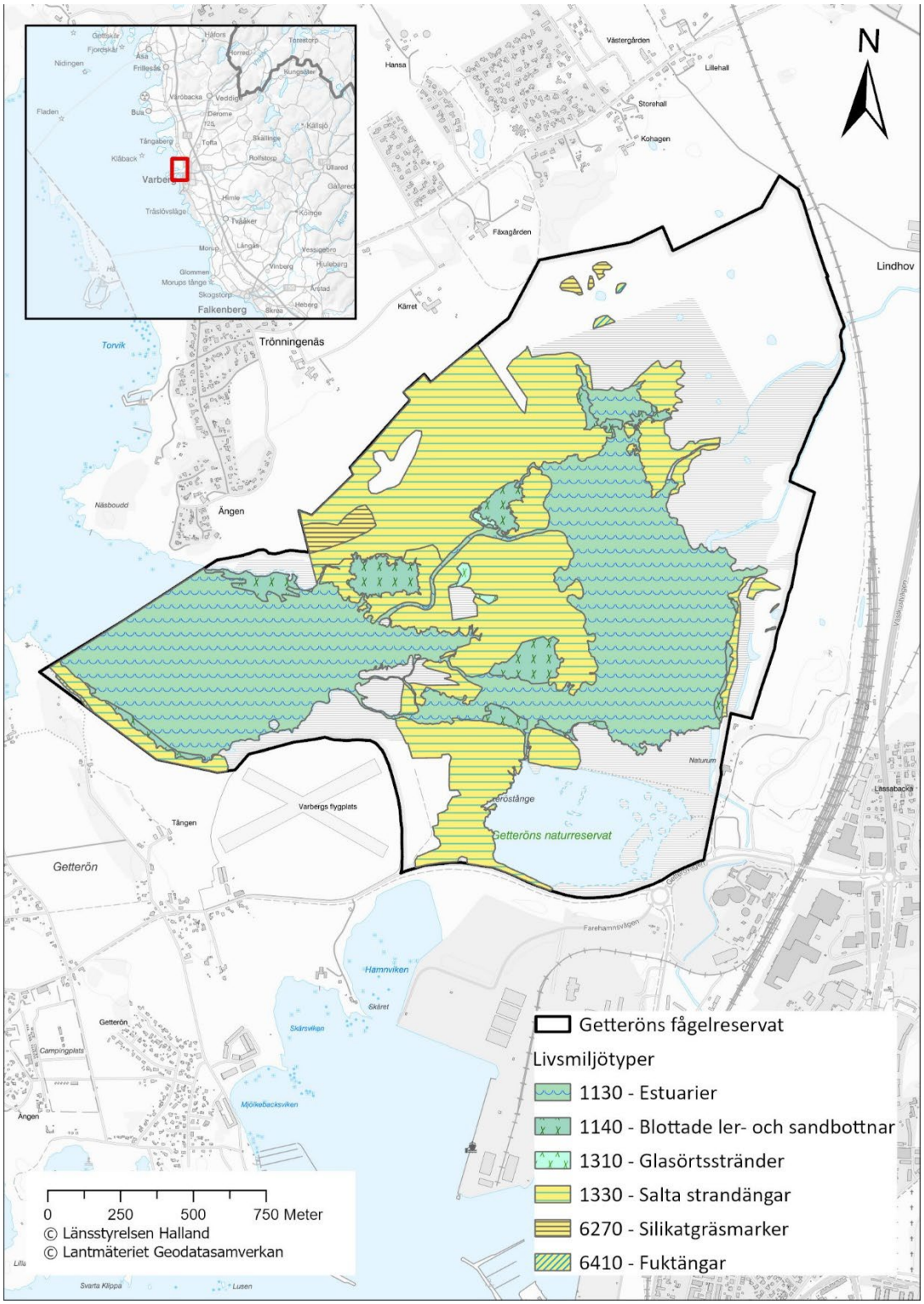

Bilaga 2 - Artlista

Nedan redovisas naturvårdsarter (rödlistade arter samt arter som är fridlysta enligt 4 §, 4a §, 5 §, 6 § eller 8 § artskyddsförordningen) som påträffats inom Natura 2000-området de senaste 20 åren. Uppgifterna är hämtade från Artportalen samt övriga databaser inom SBDI svensk biodiversitetsinfrastruktur (https:// biodiversitydata.se). För fåglar är endast arter som rapporterats som häckande inkluderade. Notera att området även är ett viktigt rastområde för fåglar och arter kan regelbundet förekomma i området även om de inte upptas i listan nedan. Utöver uppgifterna nedan finns det sannolikt ytterligare naturvårdsarter i området som ännu inte observerats eller som inte kommit till Länsstyrelsens kännedom.

Rödlistade arter enligt artdatabankens rödlista 2025 placeras i olika hotkategorier beroende på risk för utdöende i vilt tillstånd inom olika tidsperspektiv:

- CR (Critically endangered; akut hotad)
- EN (Endangered; starkt hotad)
- VU (Vulnerable; sårbar)
- NT (Near Threatened; missgynnad)

Övriga kategorier:

- F = fridlyst art.
- ÅGP = art som har eller ska få ett nationellt åtgärdsprogram för hotade arter.
- FÅ = art upptagen i fågeldirektivets bilaga 1.
- B = art upptagen i habitatdirektivets bilaga 2

Däggdjur

Svenskt namn	**Vetenskapligt namn**	**Kategori**
Igelkott	*Erinaceus europaeus*	VU, F
Tumlare	*Phocoena phocoena*	NT, F, ÅGP, B
Utter	*Lutra lutra*	F, ÅGP, B

Fiskar

Svenskt namn	**Vetenskapligt namn**	**Hotkategori/annan fakta**
Ål	*Anguilla anguilla*	CR, F

Fjärilar

Svenskt namn	**Vetenskapligt namn**	**Hotkategori/annan fakta**
Almsnabbvinge	*Satyrium W-album*	NT
Mindre blåvinge	*Cupido minimus*	NT
Mindre purpurmätare	*Lythria cruentaria*	NT

Fåglar

Svenskt namn	**Vetenskapligt namn**	**Hotkategori/annan fakta**
Backsvala	*Riparia riparia*	EN, F
Björktrast	*Turdus pilaris*	NT, F
Ejder	*Somateria mollissima*	EN, F
Enkelbeckasin	*Gallinago gallinago*	NT, F
Gravand	*Tadorna tadorna*	NT, F
Gråtrut	*Larus argentatus*	VU, F, FÅ
Gräshoppssångare	*Locustella naevia*	VU, F
Grönfink	*Chloris chloris*	VU, F
Gulsparv	*Emberiza citrinella*	NT, F
Havstrut	*Larus marinus*	EN, F, FÅ
Hornuggla	*Asio otus*	NT, F
Hussvala	*Delichon urbicum*	VU, F
Järnsparv	*Prunella modularis*	NT, F
Kentsk tärna	*Thalasseus sandvicensis*	NT, F, FÅ
Kricka	*Anas crecca*	NT, F, FÅ
Ladusvala	*Hirundo rustica*	NT, F
Rödspov	*Limosa limosa*	EN, F, ÅGP, FÅ
Rörsångare	*Acrocephalus scirpaceus*	NT, F
Silltrut	*Larus fuscus*	NT, F, FÅ

Svenskt namn	**Vetenskapligt namn**	**Hotkategori/annan fakta**
Skrattmås	*Chroicocephalus ridibundus*	NT, F, FÅ
Småtärna	*Sternula albifrons*	EN, F, FÅ
Stare	*Sturnus vulgaris*	VU, F, FÅ
Storspov	*Numenius arquata*	EN, F, FÅ
Strandskata	*Haematopus ostralegus*	NT, F, FÅ
Svarthakad buskskvätta	*Saxicola rubicola*	NT, F
Sydlig kärrsnäppa	*Calidris alpina schinzii*	CR, F, ÅGP, FÅ
Sädesärla	*Motacilla alba*	NT, F
Tofsvipa	*Vanellus vanellus*	VU, F, FÅ
Vitstjärnig blåhake	*Luscinia svecica cyanecula*	EN, F
Årta	*Spatula querquedula*	EN, F, FÅ

Kärlväxter

Svenskt namn	**Vetenskapligt namn**	**Hotkategori/annan fakta**
Dvärglin	*Radiola linoides*	VU
Glasört	*Salicornia europaea*	NT
Gullviva	*Primula veris*	F
Rödsäv	*Blysmus rufus*	VU
Smal käringtand	*Lotus tenuis*	VU

Tvåvingar

Svenskt namn	**Vetenskapligt namn**	**Hotkategori/annan fakta**
Brokig strömvapenfluga	*Oxycera trilineata*	NT

Bilaga 3 - Ordförklaring

Bevarandemål – Beskrivning av det önskvärda tillståndet för den berörda livsmiljötypen eller arten i det berörda området.

Bevarandetillstånd – Det nuvarande tillståndet för den berörda livsmiljötypen eller arten i det berörda området i förhållande till bevarandemålen.

Bevarandestatus – Tillståndet för den berörda livsmiljötyper eller arten i ett biogeografiskt perspektiv, där alla faktorer som påverkar en art eller livsmiljötyp och som på sikt kan påverka dess naturliga utbredning, struktur och funktion, har beaktats.

Biotopskydd – En form av områdesskydd. Inom ett biotopskyddsområde får man inte göra något som skadar naturvärdena.

Ekologiskt funktionella kantzoner – Mark längs med vattendraget som inte brukas, och som bidrar till att skapa gynnsamma förutsättningar i vattendraget. Oftast utgörs denna av naturskog. Bredden på kantzonen styrs av förutsättningarna i landskapet, med bredare zoner där det exempelvis är brant, lätteroderade jordar och vid särskilt känsliga vattendrag.

Ekologisk status – Tillståndet i sjöar, vattendrag och kust (vattenförekomst) bedöms i form av ekologisk status och kemisk status. Den ekologiska statusen är en bedömning av vattnets kvalitet för organismer. Bedömningarna görs i enlighet med förordningen (2004:660) om förvaltning av kvaliteten på vattenmiljön.

Fridlysta arter – Arter som är förtecknade i Artskyddsförordningen. Att en art är fridlyst innebär att det är förbjudet att plocka, fånga, döda, eller på annat sätt samla in eller skada dem.

Invasiv främmande art – Arter som med människans hjälp flyttats från sin ursprungliga miljö och i sin nya omgivning börjar sprida sig snabbt och orsakar allvarlig skada för ekosystem, infrastruktur eller människors hälsa vilket medför stora kostnader för samhälle och enskilda (naturvardsverket.se).

Karaktäristiska arter – Arter som ska stödja tolkningen av en viss livsmiljötyp. Vissa arter kan vara både typiska och karaktäristiska arter. Karaktäristiska och typiska arter finns upptagna i naturvårdsverkets vägledningar för de olika livsmiljötyperna.

Kemisk status– Tillståndet i sjöar, vattendrag, grundvatten och kust (vattenförekomst) bedöms i form av kemisk status och ekologisk status. Den kemiska statusen är en bedömning av förekomsten av vissa ämnen. Bedömningarna görs i enlighet med förordningen (2004:660) om förvaltning av kvaliteten på vattenmiljön.

Konnektivitet – Hur lätt organismer kan förflytta sig längs med ett vattendrag i förhållande till ursprungstillståndet. Konnektiviteten försämras således om det finns konstruktioner som gör det svårare att passera som höga dammväggar eller kulverterade sträckor. Konnektiviteten avser också sediment och organiskt material. Konnektivitet kan också avse förflyttning från vattnet upp på land, men i detta dokument avser vi främst längs med vattendragen.

Livsmiljötyp (tidigare naturtyp) – I detta dokument avser livsmiljötyper sådana som är definierade av EU och finns uppräknade i bilaga 1 till art- och habitatdirektivet. Exempel på sådana livsmiljötyper är 9110 näringsfattig ekskog,

1210 driftvallar och 3260 mindre vattendrag. För varje livsmiljötyp har Naturvårdsverket tagit fram en vägledning med information om hur livsmiljötypen ser ut, vilka arter som finns i den, vad som krävs för att den ska kunna bevaras etc. Dessa finns att hämta på Naturvårdsverkets hemsida, www.naturvardsverket.se.

Natura 2000 art – De arter som området är utpekat för och som beskrivs i särskilda avsnitt är sådana som finns uppräknade i bilaga 2 till art- och habitatdirektivet. För varje art har Naturvårdsverket tagit fram en vägledning som finns att hämta på Naturvårdsverkets hemsida, www.naturvardsverket.se.

Nyckelbiotop – En värdefull naturmiljö.

Prioriterade arter/livsmiljötyper – De arter/livsmiljötyper som är utvalda som mest hotade enligt art- och habitatdirektivet och vars utbredning huvudsakligen ligger inom EU:s territorium, de är markerade med en asterisk. Dessa prioriteringar ska skiljas från de prioriteringar av arter och livsmiljötyper som görs i bevarandeplanen när åtgärder prioriteras för att arten eller livsmiljötypen ska få gott bevarandetillstånd.

pSCI – Natura 2000-område som pekats ut med stöd av art- och habitatdirektivet kan ha beteckningen pSCI, SCI och SAC beroende på hur långt i beslutsprocessen området har kommit. När det heter pSCI (proposed Site of Community Interest) har området föreslagits av Sveriges regering, men ännu inte antagits av EU.

Rödlistade arter – Arter som är upptagna på en nationell rödlista. Listan är en sammanställning av arters status (utdöenderisk) inom ett lands gränser. Den publiceras vart femte år av ArtDatabanken och finns för närvarande förtecknad i boken Rödlistade arter i Sverige 2020. De olika rödlistekategorierna är Akut hotad (CR, Critically endangered), Starkt hotad (EN, Endangered), Sårbar (VU, Vulnerable), Nära hotad (NT, Near Threatened) och Livskraftig (LC, Least Concerned).

SAC - Natura 2000-område som pekats ut med stöd av art- och habitatdirektivet kan ha beteckningen pSCI, SCI och SAC beroende på hur långt i beslutsprocessen området har kommit. SAC (Special Area of Conservation) är det slutliga steget där området har antagits av EU och därefter med stöd av miljöbalken 7 kap. 28 § förklarats som särskilt bevarandeområde vilket bland annat kräver att bevarandesyfte och åtgärder är fastlagda och offentliggjorda.

SCI – Natura 2000-område som pekats ut med stöd av art- och habitatdirektivet kan ha beteckningen pSCI, SCI och SAC beroende på hur långt i beslutsprocessen området har kommit. När det heter SCI (Site of Community Interest) har området antagits av EU, men ännu inte förklarats som SAC.

SPA – Natura 2000-område som genom regeringsbeslut klassificerats som särskilt skyddsområde (Special Protection Area, SPA-område) i enlighet med Fågeldirektivet.

Vattenförekomst – En avgränsad vattensamling som en sjö, en kustvik, ett grundvattenmagasin eller en del av ett vattendrag.

ÅGP-arter – Arter som har fått ett särskilt åtgärdsprogram för att bevara dem och deras livsmiljöer.

Bevarandeplan för Natura 2000-området Getteröns fågelreservat

Syftet med Natura 2000-området Getteröns fågelreservat i Varbergs kommun är att utveckla och bevara det mycket värdefulla rast- och häckningsområdet för vadarfåglar samt värdefulla vattenmiljöer. Getteröns fågelreservat är ett av Hallands populäraste besöksmål.

EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och livsmiljötyper som förekommer i Europa genom att skapa och förvalta Natura 2000-områden. Länsstyrelsen har ansvar för tillståndsprövning, skötsel och förvaltning av länets Natura 2000-områden. Som ett led i arbetet tar Länsstyrelsen fram bevarandeplaner för alla Natura 2000-områden.

Bevarandeplanen innehåller information om de värden som ska skyddas i Natura 2000-området, och om de åtgärder och verksamheter som kan påverka Natura 2000-området på ett sätt som kräver tillstånd.

LÄNSSTYRELSEN
HALLANDS LÄN

NATURA 2000